

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BURLY

A Big Boy Romance...

JESSA KANE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

BURLY

JESSA KANE

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7 Sonsöz

-- -- --

Murph

Ben çirkin bir orospu
çocuğuyum.

İyi olduğum tek şey insanları korumaktı, bu yüzden liseden yeni çıkmışken donanmaya katıldım. En iyi arkadaşım Joe ile orada tanıştım. Gemide para için güreşirken, arkamda harap olmuş adamlar bırakırken o da oradaydı. Yukarıdan düşman ateşi yağarken yan yanaydık, hayatlarımız gözlerimizin önünden geçiyordu. Ve söylemeye gerek yok, turlarımız sona erdiğinden beri geçen yıl boyunca içki arkadaşı olduk, sivil hayata dönüşümüz yavaş ve zor oldu.

Bununla farklı şekillerde başa
çıktık. O aile hayatına odaklandı.

Benim mi? Benim ailem yok. Bu yüzden şimdi hükümet için ihaleler alıyorum. Hükümetin kimsenin bahsetmediği kirli, gizli kısmı. Beyaz Saray'ın uzun kolu, sorun çıkaranlara ya da demokrasiyi tehdit edenlere ulaşip onları ortadan kaldırıyor.

Joe barbekü yapıyor ve banliyödeki evinin oluklarını
temizliyor. Gece ve gündüz gibiyiz ama çok iyi arkadaşız.

Yaşadığımız onca şeyden ve beni başıboş bir hayvan gibi içeri davet
etmesinden sonra, kızına bakışımın hiçbir mazereti olamaz.

Ama lanet olsun, bu yeşil dünyada daha tatlı biri yok.

Tıpkı babası gibi, Angelica da benim zıt kutbum. O çok güzel. Ben yaralı
ve korkutucuyum. O on sekiz yaşında, ben otuz yedi. Bir meleğin sesine sahip.
O her şeyiyle güzel, neşeli ve pozitif. Bense katil bir öcüyüm.

Şu anda Joe'nun evinde bir taburede oturuyorum, dirseklerimi mermer
adanın tezgahına dayamışım, önümde soğuk bir bira var. Joe ocakta biftek
kızartıyor ve komşularıyla ilgili bazı dedikodular aktarıyor ama benim
dikkatim sürekli Angelica'nın bisiklet şortu ve spor sütyeninden başka bir şey
giymeden dans rutini yaptığı arka bahçeye kayıyor. Sikim o kadar sert ki,
bütün gece o sert etin üzerinde fermuarımın izi kalacak. *Hay sikeyim.*

Ne biliyor mu? Hayır. Hayır,
hiçbir fikri yok.

Dans hareketleri kışkırtıcı olsa bile, çok masum. Erkekleri nefes nefese bırakıp terletmek için tasarlanmış. Altın sarısı uzun saçlarını atkuyruğu yapıyor ve tekrar rutine başlıyor, öne doğru eğilip dikleşiyor, kıcını bir o yana bir bu yana yuvarlıyor. Piruet şeklinde dönüyor ve yüzünde kendinden geçmiş bir ifadeyle yukarı, yukarı uzanıyor.

Joe ocaktan dönüyor ve beni izlerken yakalıyor, bana sahiplenmekten başka seçenek bırakmıyor. Biramı elime aldım, uzun bir yudum çektim ve tekrar yerine koydum. "Dışarıda ne yapıyor?"

"Sana söylemedi mi?" Kızıyla duyduğu gurur apaçık ortada. Joe denizaşırı ülkelerden döndükten sonra karısıyla ilişkilerini yürütemeyecek kadar çok anlaşmazlık yaşamış. Angelica artık zamanını ikisi arasında bölüştürüyor. "Yarın bir yetenek ajansı ile seçmeleri var. Birkaç hafta önce bir dans yarışmasında onu keşfetmişler. Bu oldukça büyük bir olay."

Başımı sallıyorum, bakışlarımın pencerenin hemen dışındaki fazla genç sarışına gitmesine engel olamıyorum. "İyi giderse ne olacak?"

"Onunla sözleşme imzalayacaklar. Onu plak şirketlerinde temsil etmeye başlayın."

Angelica zirveye doğru ilerliyor. Bunu onunla tanıştığımdan beri biliyorum. O güzellik, yetenek ve kişilik açısından üçlü bir tehdit. Onun iki katı yaşında, kalın bir göbeğı ve karanlık bir mesleğı olan bir adam olarak, ona duyduğum hayranlık düpedüz acınası. Buraya gelip kızın zihnindeki görüntülerini toplamam, onları çorak daireme geri getirmem ve yumruğumu sikmem utanç verici.

Arka bahçede saçlarını savuruyor, o inanılmaz vücudunu yuvarlıyor ve ben mutfak adasının altında kendimi ayarlamak zorunda kalıyorum. Joe beni evinden kovmalı ve bir daha benimle konuşmamalı. Hatta bana pompalı tüfekte nişan almalı. Eğer telefonumda çektiğim gizli fotoğrafları bilseydi, eğer kızıyla oynadığım ahlaksız fantezileri bilseydi, beni tutuklatmaya çalışırdı.

Yine de bunun için bir yardım yok.

Derimin altında. Mizahı ve şefkatiyle kalbime girdi. Onu çıkarmak mümkün değil.

Melekten bahsetmişken, bir dakika sonra mutfağı sekerek geliyor, beni gördüğünde yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Murph!" Kollarını boynuma doluyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Burada olduğunu bilmiyordum."

"Sadece bira içiyorum," diye mırıldanıyorum, acı verici bir şekilde ereksiyonumun farkındayım. Ona dokunmaya ne kadar yakın olduğunu. "Yine de yakında gitmeliyim. Biraz işim var."

Yapacak işlerim var."

"Oooh." Sevimli çenesini yumruğuna dayamış, adada bana doğru eğilmiş, gri gözleri parlıyor. "Çok gizli bir şey mi?"

Tahrik olmuş halime rağmen dudaklarım onun muzipliği karşısında hâlâ seğiriyor. "Ne yaptığım hakkında sana hiçbir şey söyleyemeyeceğimi biliyorsun."

Alt dudağını uzatıyor ve gözümün önüne onu dizime yatırmış, sıkı kışını şaplak için kaldırmış bir görüntü geliyor. "Ya doğru tahmin edersem? Bana göz kırparabilir misin?" Sesi yumuşuyor. "Sırrın benimle güvende olur."

Tanrım. Bu tam bir işkence. Eğilme şeklinden, gevşek spor sütyeninin altından, her dans ettiğinde zıplayan pürüzsüz küçük küreciklerini görebiliyorum. Ya da yürürken. Vanilyalı şekerli kurabiye kokusu beynimi mahvediyor. Mükemmel bir dünyada, şu anda kucağımda olurdu. Bir elimi sütyeninin içine sokar, meme uçlarını avucumun içinde yuvarlar, benim için mırıldanmasını sağlardım. Babası bir metre ötemdeyken bunları düşündüğüme inanamıyorum. Bu affedilemez.

"Tahmin etmekte özgürsün," diyorum kabaca. "Ama benden göz kırpmak yok, evlat.

Ne kadar az bilerseniz o kadar iyi."

Boğazından hafifçe sızlanıyor ve ben de bir iniltiyi zorlukla dizginliyorum. "Mafya için çantacılık mı yapıyorsun?"

Taş gibi bakıyorum.

"ama, bunu aradan çıkarmam gerekiyordu." At kuyruğunu parmağının etrafında döndürüyor. "Benim çok daha yaratıcı tahminlerim var."

"Onları dinleyelim."

"Sen bir yıkım topusun, bir tekmenle evleri yıkıyorsun."

Buna gülümsemek zorundayım. Boyumun 1.85 olduğunu ve tank gibi yapılı olduğumu düşünürsek, bu pek de ihtimal dışı değil. "Sıradaki."

"Eksantrik milyarderleri eğlendirmek için aylarla güreşıyorsun."

Joe ocağın başındaki pozisyonundan homurdandı. "Bu gerçekten bir resim çiziyor." "Ne? Bu iyi bir tahmin!" Muhteşem yüzü Noel gibi aydınlanmıştı,

yanakları pembe. "Babam gemide seni güreşte yenebilecek bir erkek olmadığını söylüyor. Belki de daha büyük, daha vahşi hayvanlara geçmekten başka çaren yoktu."

"Doğru," diye söze girdi Joe. "Murph bir kez bile yere serilmedi."

Angelica nefes nefese kalır ve ellerini birbirine vurur. "Bana bir güreş hareketi gösterir misin Murph? Lütfen?" Kafamın içinde uyarı zilleri çalıyor, yüksek sesle ve tiz bir şekilde. "Yetenek ajansıyla anlaşırsam Los Angeles'a taşınmak zorunda kalabilirim ve kendimi nasıl koruyacağımı bilmem gerekecek. Bana birkaç ipucu ver."

"Los Angeles'a mı taşınyor?" Joe'ya bağıriyorum.

Ellerini kaldırdı. "O artık bir yetişkin. Yeterince sorumluluk sahibi."

"o değil. Diğer herkes için." Joe gülüyor.

"Endişelenmeyi bırak."

Sert bir ses çıkardım. "Benim gördüğüm türden şeyleri gördüğünüzde..."

"İşinizde..." Sözüünü kesiyor, umutla bana işaret ediyor.

Devam et.

"İyi denemeydi." Elimi traşlı kafamda gezdiriyorum. "Bundan hoşlanmadım."

Joe iyi huylu bir tavırla, "Hiçbir şeyi beğenmiyorsun," diye takıldı. "Yemeğe on dakika daha var. Git Angelica'ya birkaç hareket göster, sonra yeriz."

Böyle bir şey olamaz. Bu adam -en iyi arkadaşım- on sekiz yaşındaki seksi kıızıyla güreşmem için beni cesaretlendiriyor. Nabzımın atmadığını mı sanıyor? Papa bile Angelica'yı o şortla görse odun keserdi. "Bu gece olmaz, ben-"

"Lütfen?" Beni dirseğimden çekiştiriyor ve isteksizce gidiyorum, çünkü bu kıza hayır demek varlığıma aykırı. Tek istediğim onun güvende ve mutlu olması. Hak ettiği her şeye sahip olması. Ve o, savaş yorgunu bir paralı askerden çok daha fazlasını hak ediyor. "Bana bir şey göster," diye yalvarıyor, oturma odasının ortasında durup iki yanımda gereğinden fazla boşluk bırakıyor.

"Güreş hareketlerine ihtiyacın yok, evlat. Kendini savunma ihtiyacın var."

"Tamam." Ayaklarının üzerinde zıplıyor ve ben de dikkatimi onun göğüslerinden uzaklaştırmak zorunda kalıyorum. Tanrım, eğer üzerimde bol bir tişört olmasaydı, ereksiyonumu görebilirdi. Buna şimdi bir son vermeliyim, ama belki de omzumda bir şeytan var, kulağıma fısıldıyor, onu tutmanın ne kadar iyi hissettireceğini söylüyor. Ten olmak, kıvrımları bana yaslanmak. İstikrarlı bir ev hayatım olmadan büyüdüm. Kesinlikle kucaklaşma ya da şefkat yoktu. Ve bir insandan çok bir canavara benzediğim için insanlarla çok fazla temasım olmuyor. Angelica'ya duyduğum özlemi hiç kimseden duymamıştım... ve bu ihtiyaç her geçen gün artıyor. Ben

Minyon vücudunun benimkine karşı hissine açtım. *Açlıktan*. O çok tatlı ve kadınsı.

Nasıl hissederdi?

"Tamam!" Sağ topuğunu poposuna doğru uzatıyor. "Aslında hep kendini savunma dersleri almak istemişimdir."

"Bana söz ver, eğer..." Boğazımdaki acıyı temizlemem gerekiyor. "Eğer Los Angeles'a taşınırsan."

Göğsüne bir çapraz çiziyor. "Yemin et."

"Aferin kızıma." Bu iki kelimenin üzerine sertçe yutkunuyorum. Tanrım, Angelica'ya bu sözleri söylerken bir yandan da onu sikimle beslemek için her şeyimi verirdim.

Siktir . Ona dokunmak için tek şansım , bunu kullanmalıyım.

Sadece bir iki dakikalığına, onun gibi çirkin bir herifle

Ben.

"Yere uzanacağım," diye mırıldanıyorum ve dediğimi yapıyorum.

"Şimdi sen..." Daha şimdiden olacakları düşündükçe nefesim kesiliyor. "Kalçalarım sarıl. Sana binekten nasıl kurtulacağınızı göstereceğim."

Ciddiyetle başını sallıyor, söyleneni yapmadan önce sadece biraz tereddüt ediyor. Bisiklet şortu on sekiz yaşındaki amına yapışmış bir halde üzerimde dururken onu görmenin tadını çıkarıyorum. Ve bir saniye sonra, o sıcak küçük et cebi sikime bastırılıyor, kalçaları her iki yanımda. Sikeyim. Siktir, çok sıcak ve sıkı. Sertleştiğimi anladığında dudakları aralandı ve bekledim. Babası için çığlık atacak mı ya da üstümden kalkacak mı diye nefes almadan bekliyorum ve kalkmayınca şok oluyorum. Avuçlarını göğsüme koyup "Şimdi ne olacak Murph?" diye fısıldadığında

Ağzımdan bir inilti çıkmaya çalışıyor, ama tam zamanında kafesliyorum. Bu gerçekten oluyor mu? "Pekâlâ evlat," diyorum kısık sesle. "Eğer benim durumumda olursan ve biri sana yukarıdan saldırırsa, ilk hareketin vücudunun alt kısmını kaldırmak olacak. İşte böyle."

Kalçalarımı yukarı doğru itiyorum ve o bir gıcırtyla yükseliyor, göğüsleri spor sütyeninin içinde sallanıyor. Elleri denge için omuzlarıma uzanıyor, onu öne doğru getiriyor, yüzü benimkinin birkaç santim önünde duruyor. "M- Murph," diye inliyor, yüksek kucağımda kıpırdanıyor. "Ne yapacağım?"

"Şimdi koluma tuzak kuruyorsun..." Kolunu doğru pozisyona getiriyorum. "Ve kalçanızı sıkışan kol tarafına doğru döndürün. Pozisyonlarımızı tersine çevirmeye çalış."

Tanrım, işte bu.

Onun üstünde olacağım.

Babasının mutfaktaki gürültüsünü duyabiliyorum ve bunun için kendimden nefret ediyorum, ama bunu şimdi durduramayacak kadar zor durumdayım, Angelica'ya çok takıntılıyım.

Bir homurtuyla dünyanın en mükemmel kızını sırtüstü çeviriyorum ve kalçalarımı kalçalarının beşiğine sıkıştırıyorum - ve bunu istemedim, planlamadım ama boşalıyorum.

O kadar sert boşalıyorum ki, vücudum bir depreme dönüşüyor, sıcak, yapışkan bir ihtiyaç patlaması taşaklarımdan yırtılıyor, aletimin sapından yukarı çıkıyor, kotumun fermuarına sıcıyor. Kottan tene kadar ıslanıyor. Bir çığlığı yutuyorum, boyun tendonlarım geriliyor. Vücudum otomatik pilotta hareket ediyor, kalçalarım sertçe çarpıyor, Angelica'nın amına sürtünüyor, gözlerim yüzündeki güzel sürprizi yutuyor. Arı sokmuş dudaklarının oluşturduğu O harfi, inanamamanın verdiği nefes.

Tanrı olsun, bu sadece zevkimi arttırmaya yarıyor.

Utancımı. Onun geniş gözlü şoku.

Ben büyük, çirkin bir canavarım ve teslim oldum. Bu güzelliğin benimle alay etmesine dayanamıyorum, öyle demek istemese bile. Buna engel olamıyorum. O çok yumuşak.

"Daha fazla tutamadım. *Fuuuuuck*. Yenilmek sadece seni tekrar düşünene kadar işe yarıyor, sonra yine çok sert oluyorum. Her zaman. *Senin* yüzünden." Biraz daha teslim oluyorum. Onun seksi dansçı vücudunu halının üzerine yatırıyorum ve kıyafetlerimizin arasından onu beceriyorum, sikimin başından tohumlar fışkırıyor. Ama onu ezmek için bir ön kolumu yerde dengede tutmaya dikkat ediyorum. "İstediğin bu muydu? Boşalmadan seninle güreşebileceğimi mi sandın? Ne kadar masum olduğunu kanıtlıyor, Angelica." Sertçe bastırıyorum. "Düşündüğüm gibi küçük, sıkı bir bakire amcık olduğunu kanıtlıyor."

Mutfaktan bize doğru ayak sesleri geliyor.

Gerçeklik tekrar yüzüme çarpıyor ve kendimi orada hareketsiz yatan, göğsü inip kalkan Angelica'nın üzerinden yuvarlıyorum.

Tanrım, bana nasıl bakıyor. Sanki beni hiç tanıımıyormuş gibi. Bu beni yaralıyor. Acıyla inlemek istiyorum. Ben hasta bir adamım, en iyi arkadaşımın melek gibi kızını kullanıyorum. Onun güvenini yaktım. Zaten bunu hiç hak etmemiştim. Ve buradan gitmeliyim.

Joe odaya girer girmez ayağa kalktım ve topuklarımdan üzerinde döndüm. "Güreş dersi nasıl geçti?"

Angelica doğrulup eğri atkuyruğunu düzelttiğinde çok şaşıyorum. "Oh, um... iyi." Bana anlam veremediğim bir bakış fırlattı. "G-iyi."

"Acil bir çağrım var," diyorum boğazımdaki kuruluğu yutkunarak. "Gitmem gerekiyor. Özür dilerim."

Evin ön kapısından geçip yaz gecesine çıkarken Joe'nun adımı çağırmasına aldırıyor ve yürümeye devam ediyorum. Hayatlarından durmalı, ikisini de bir daha görmemeliydim - beni hayatlarına davet edecek kadar şanssız olan bu insanlar için en iyisi bu olurdu.

Joe için güvenilir bir arkadaş olmadığım açık ve Angelica için daha da kötü bir koruyucuyum. Onu şehvetimden bile koruyamıyorum.

Ama bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyorum. Ondan tamamen uzak durmanın imkansız olduğu kanıtlandı ve az önce olanlardan sonra, saplantımın daha derin, kontrol edilemez bir şeye dönüştüğünü hissedebiliyorum. Pencereden ona son bir kez baktığımda, onu daha iyi koruyacağıma yemin ediyorum. Hayatımın geri kalanında. Ve kamyonetimin kabinine tırmanıp, pitoresk mahallelerinden lastik yakarak çıkıyorum, yalnızlığıma geri dönerken irade eksikliğime lanet ediyorum.

Angelica

Bir Yıl Sonra

Artık bir pop yıldızı olmak .

Kamera flaşları yüzüme çok yakın patlıyor. Parmaklar bariyerlerin arkasından uzanıp tenimi ve giysilerimi tırmalıyor. Staples Center'daki konserimi yeni bitirdim ve sanki tüm seyirciler bana yaklaşmış, selfie ve imza istiyorlar. Güvenlik görevlilerim hayranlarımın beni yakalamasını engellemeye çalışıyor ama ortalık cehenneme dönmüş durumda.

"Araba nerede?" Çıgıllıkların arasında, körlemesine ilerleyerek sesleniyorum.

Biri beni dirseğimden tutup çekince dengemi kaybedip kaldırıma düşüyorum ve dizimin derisi yüzülüyor. Dengesiz bir şekilde ayağa kalkarak topallaya topallaya ilerliyorum, gardiyanlardan biri beni doğru yöne yönlendirdiğinde minnettar oluyorum.

"Bu taraftan, Bayan Price."

"Tamam," diye fısıldıyorum, ama beni duyamıyorlar.

Liste başı single'ım "Candy from a Baby" kalabalığın içinde bir yerden bangır bangır çalıyor ve ben tanıdık nakaratı duymazdan geliyorum. Hayatımın son bir yılı tam bir kasırga gibiydi. Bir yetenek ajansı ile anlaşmıştım ve bir hafta sonra demo kaydı için Los Angeles'a doğru yola çıkmıştım. Ondan bir ay sonra, single'ımı duymadan telefonumu kaydıramaz gibiydim. Ya da markete yürürken, evimin çatısında güneşlenirken, benzin doldururken, kahve alırken çekilmiş bir fotoğrafımı görmeden.

Şimdi mi? Kapımdan dışarı adımımı bile atamıyorum. Albümümün yayınlanması beni bir isim yaptı. İstedğim de buydu zaten. Öyle değil mi?

Beklediğim SUV görüldüğünde ve güvenlik ekibim beni arka koltuğa atıp kapıyı çarptığında içimi bir rahatlama dalgası kaplıyor. Yaralı dizime hafifçe dokunuyorum, korkudan arta kalanlar omurgamdan aşağı akıyor ve şiddetli bir ürpertiye dönüşüyor. Eller aracın camlarına vuruyor, kapı kolu arabaya girmeye çalışan insanlar yüzünden sallanıyor.

İçimden gelen dürtüye boyun eğip arka koltuğa uzanıyorum, dizlerimi göğsüme çekip birkaç derin nefes alıyorum. Genç yaşta bir sanatçı olmak istediğime karar verdiğimde hayal ettiğim şey bu değildi. Elbette, sahnede olmanın verdiği belli bir coşku hala var. Şarkılara eşlik eden ve her kelimeyi hisseden insanların kükremesi gerçekten tarif edilemez.

Ama yardım ama ruhumu satmış gibi hissediyorum.

Menajerim Taryn, ön yolcu koltuğuna tırmanıyor ve Prada çizmelerini gösterge paneline dayayarak bir kahkaha atıyor. "Harika bir gösteri. Senin için kuduruyorlar, Angelica. Kudurmuşlar."

Sertçe yutkunuyorum. "Evet."

Gerçekten sevdikleri ben miyim? Yoksa etiket tarafından yaratılan imaj mı?

Bebek gibi davranmayı bırak. Benim olmak için cinayet işleyecek milyonlarca insan var. Hollywood Hills'de yeni bir evim var. Bağlantılarımda A listesindeki ünlüler var. İstedğim şeyi elde ettiğim için şikayet etmeye nasıl cüret ederim?

Burnumu silkeleyerek doğruldum ve omuzlarımı düzelttim. "Torpido gözünde bandaj var mı? Dizimin üzerine düştüm."

"Öyle mi?" Taryn yüzünde neşeli bir ifadeyle yolcu koltuğunda hafifçe döner. "Oh, bu basında iyi yer alacak. TMZ'yi arayacağım. Angelica Price: Staples Center'ın dışında hayranları tarafından yaralandı. Eminim birileri görüntüleri çoktan satmıştır."

Torpido gözünde bandaj olup olmadığını hiç kontrol etmez.

Menajerim telefonda magazin muhabirleriyle konuşup kahkahalar atarken, ben pencereden dışarı, yanımdan geçen ışıklara bakıyorum. Tüm bu hayranlığa rağmen göğsümün içinde esneyen bir yalnızlık çukuru var. Babam geçen hafta ziyaretime geldi ama dans provaları, fotoğraf çekimleri ve canlı gösteriler arasında onunla geçirecek çok az zamanım oldu.

Kendime karşı dürüst olabilirim.

Bu yalnızlık yeni bir gelişme değil. Bütün bir yıl boyunca yalnızdım.

Murph babamın oturma odasından çıktığından beri hiçbir şey doğru gelmiyor.

Sık sık yaptığım gibi, gözlerimi kapatıp onun iri, çürük bedeninin üzerimdeki ağırlığını hatırlıyorum. Dudağımı sertçe ısırıyorum, ellerimi çıplak kalçalarımın üzerinde gezdiriyorum ve o gırtlaktan gelen homurtuyu, bana söylediği o yasak sözleri düşünüyorum. Meme uçlarım acı veren küçük zirvelere dönüşüyor ve cipin arkasındaki karanlık için minnettar olarak onları gizlice ovuyorum.

Murph nereye gitti?

Zaman zaman ortadan kaybolması alışılmadık bir durum değil, de tam olarak ne iş yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim çok gizli olduğu ve taktiksel askeri deneyimi olan birini gerektirdiği. Yok edilemez biri.

Bacaklarımın arasındaki et, nefesimi kesecek kadar sıcak bir şekilde sıkılıyor. Murph dayanıklı değilse hiçbir şeydir.

Geçen yıl boyunca binlerce kez babamın en yakın arkadaşını arayıp sesini duymak istedim. Ama benimle konuşmak istemeyeceğinden korkarak sürekli erteledim.

Tanrım. Muhtemelen beni çok hayal kırıklığına uğrattı.

Satmak. Bu sakız imajını benimsemek. Kendi şarkılarım yerine üretilmiş pop şarkıları söylüyorum. Ben bir sahtekârım. Murph ise dünyadaki en gerçek insan. Her şeyi olduğu gibi anlatıyor. Savaşta ve acıdan geçti ve hala ayakta. Benim şımartılmış bir pop prensesine dönüştüğümü görse ne düşünürdü diye korkuyorum.

Taryn telefonu kapatır ve iki kez alkışlar. "Şimdiden trend oldun." Kızıl saçlarını kabartıyor ve omzunun üzerinden bana göz kırpmıyor. "Derisi yüzülmüş bir dizin bedeline değer diyorum. Yarın Esquire çekimin var ama biraz Photoshop'un düzeltemeyeceği bir şey değil."

Kanlı kesige bakıyorum ve şikayetçi olmamam gerektiğini kendime hatırlatarak koltuğa yaslanıyorum. "Doğru."

Yarım saat sonra evimi çevreleyen güvenlik kapısından geçip dairesel araba yolunda duruyoruz. En azından bu sığınağa sahibim. Burası benim güvenli yerim ve burada kimse bana dokunamaz-

Boğazında kırmızı bir kesikle ön kapımın üzerinde asılı duran kuklayı gördüğümde kalbim boğazıma tıkanıyor.

Kukla tıpkı bana benziyor.

Kapının üzerinde kırmızı boyayla yazılmış "Ya beni seversin ya da ölürsün" yazıyor.

Boğazımda bir çığlık yükseliyor, sıcaklık göz kapaklarımın arkasını yakıyor. Korku, midemde yuvarlanan bir gelgit dalgası gibi. Koltuğun içine doğru büzülüyorum, derimin her santiminde buz oluşuyor ve düşünmüyorum.

Murph'ü arama içgüdümü sorgulamıyorum bile.

Bu benim tek seçeneğim. Onun koruyucu varlığını bir sonraki nefesimden daha çok arzuluyorum.

İlk zilde cevap veriyor, sesi kulağımda bir merhem gibi. "Angelica," diyor o alçak sesle. "N'aber evlat?"

Taryn'in ön koltuktan kimi aradığımı sormasını duymazdan geliyorum.

"Tehlikedeyim," diye fısıldıyorum ahizeye. "Sana ihtiyacım var. Şimdi."

Murph

Angelica'nın telefonunun üzerinden bir saat geçti ve ben hâlâ titriyorum, ellerim kamyonetin direksiyonunda buz gibi.

Tehlike.

Tehlikedeyim.

Onun dehşet içindeki iniltisi kafamda tekrar tekrar yankılanıyor, ona ulaşmak için Hollywood Hills'in virajlı yollarında hız sınırını aşarken delilik beni ele geçirmekle tehdit ediyor. Bir yıl oldu. Onu son kez yüz yüze gördüğümünden beri tam bir yıl geçti. En azından onun bildiği kadarıyla. Konserlere gittim, onu o kadar çok arenanın gölgeli kenarlarından izledim ki sayısını unuttum. O sahnede binlerce kişinin çığlıkları arasında küçük kıcını sallarken kaç kez bir trençkotun kıvrımlarında kendimi okşadığımı unuttum.

Geri kalan zamanda çok uzağa gitmedim. Hem de hiç. Tanrı biliyor ya, denedim.

Kendime ondan mümkün olduğunca uzak durmam gerektiğini söyledim ve ülkenin dört bir yanındaki işleri kabul ettim. Yine de her zaman Los Angeles'a geri dönüyorum. Her zaman onun olduğu yere geri dönüyorum, yakınlığımız içimdeki acı çeken canavarı yatıştırıyor.

Biraz.

Artık ona dokunduğuma, onu altımda hissettiğime göre, onun içinde olmaktan başka beni tamamen rahatlatacak bir şey yok. Ancak bu asla olmayacak. Asla. Bu yüzden kendimi bir ömür boyu onun tatlılığından mahrum bıraktım.

Kendime izin verdiğim şey onu korumak.

Onu kimin tehlikeye attığını bulduğumda, onları diri diri yakacağım.

Kimse Angelica Price'ı tehlikeye atamaz. Hiç kimse.

Bu nasıl oldu?

Güvenlik ekibinin her üyesinin ensesinde nefes alıyorum. Geçmişlerini araştırdım ve beni bilgilendirmeleri için onlara para ödedim. Benim kadar kalifiye değil ama kimse değil. Gün boyunca her gün birkaç kez onun güvenliği hakkında güvence talep ediyorum. Bu yüzden sadece

Bu tehlike yeni bir gelişme. Kesin olan bir şey var ki, sorun çözülene ve tekrar güvende olana kadar onun yanından ayrılmayacağım. Ve buna ben de dahilim.

Garaj yoluna doğru keskin bir dönüş yapıyorum, güvenlik kapısının önünde gıcırdayarak duruyorum ve evi satın aldığından beri ezberlediğim kodu giriyorum. Kapılar açılıyor ve kamyonetimi yarım daire şeklindeki garaj yolunun etrafında döndürüp aracı park ediyorum ve iniyorum.

Kuklayı ve kapının üzerinde yazan kelimeleri gördüğümde kanım donuyor. Ancak aynı hızla çözülüyor, sıcaklık volkanik seviyelere yükseliyor. Daha nefes alamadan merdivenleri çıkıp ön kapıya vuruyorum, ellerim pervaza dayalı.

Kapıyı müdür Taryn açıyor. Buraya yeni gelmiş, Angelica'nın son menajerinden görevi yeni devralmış. Suç geçmişi yok, tabii ki kontrol ettim. Üç kez. Görünüşümden hafifçe irkildi. Normalde bu tepki karşısında bir utanç dalgası hissedebilirdim. Ama şu anda Angelica'ya ulaşmaktan başka hiçbir şey umurumda değil.

"Nerede o?"

"Özür dilerim." Kızıl saçlı kadın beni gerçekten durdurabilecekmiş gibi kendini yukarı çekti. "Kimsin sen?"

"Murph?"

Angelica'nın evin içinden gelen meleksi sesi beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor. Lanet olsun, nasıl oldu da bir yıl boyunca onun adımı söylediğini duymadım? "Buradayım, evlat." Eve girmemi engellemeye çalışan kadının etrafından dolanıyorum.

Ve işte günün yirmi dört saati aklımdan çıkmayan kız geliyor.

Altında hiçbir şey olmayan küçük, pembe saten bir gecelikle köşeyi dönüp fuayeye koşuyor. Yalınayak. Altın rengi saçları gevşek ve omuzlarına dökülüyor. Meme uçları diken diken ve parlak kumaşın üzerinde. Kendimi durduramadan boğuk bir ses çıkarıyorum, sikim fermuarımın arkasına çadır kuruyor, kalbim boğazıma yerleşiyor.

"Murph," diyor tekrar, gözlerinden nem akıyor. "Gerçekten buradasın."

Kalbim kontrolden çıktı. "Elbette öyleyim." İşte o zaman dizindeki bandajı fark ediyorum ve öfke bir kılıç darbesi gibi içimi parçalıyor. "Dizine ne oldu? *Yaralandın mı?*"

Bana doğru hızla gelirken çıplak ayakları yere vuruyor, kendini kollarıma atıyor ve güzelliğiyle bir anlığına dikkatimi dağıtıyor. Tanrım,

Gezegendeki en güzel kız daha da güzelleşmeyi nasıl başardı? Hiçbir fikrim yok... ama kokusu tamamen aynı. Vanilyalı şekerli kurabiye. Geçen yıl kaç kez sırf onun kokusunu burnuma alabilmek için bir pastaneye girdim? "Hayır. Sadece ayağım takıldı," diye iç geçiriyor boynuma. "Önemli bir şey değil."

Bir an için rahatlamış olsam da daha sonra başka sorular sormayı planladığımdan, yara bere içindeki parmaklarımı saçlarının arasına sokmaktan kendimi alamıyorum. "Yani." Sertçe yutkunuyorum. "Gidip benim üzerimden ünlü oldun, ha?"

"Evet. Sanırım." Ses tonunda onu sorgulamak istediğim temkinli bir şey var ama izleyicilerimizin farkındayım. Artık sadece kendini beğenmiş müdür değil. Güvenlik ekibi yavaş yavaş fuayede bize katılıyor, dördünden üçü benden başka her yere bakıyor - en yeni işe alınan Miller en azından gözlerimin içine bakmayı başarıyor. Ayrıca ellerinde panolar olan iki süslü görünümlü genç insan. "Kalabilir misin?" Angelica boynuma doğru mırıldanıyor, bacaklarını kaldırıp kalçalarımın doluyor. "Sen buradayken kendimi daha iyi hissediyorum."

Kanım yoğunlaşıyor, çoğu güneye gidiyor. Sikeyim beni. Onu bu şekilde tutmak aynı anda hem cennet hem de cehennem gibi. Cennet çünkü bana mükemmel bir şekilde uyuyor, küçük çıplak amcığı fermuarıma kalıplanmış. Cehennem çünkü ellerimi ondan uzak tutacağıma dair kendime bir yemin ettim ve bunu bozmayacağım. Benden *korunmak* istedi. Sikimi değil. Bacaklarımın arasındaki şeyi isteseydi, tam bir yıl geçmeden arardı. "Güvende olduğunu bilene kadar hiçbir yere gitmiyorum."

Bana yaslandı. "Teşekkür ederim."

Homurdanıyorum, onu kendime daha güvenli bir şekilde çekiyorum.

Güvenlik ekibi beni iyi tanıyor. Ancak odadaki diğer insanlar, tanrıça pop diva patronlarının bir canavar tarafından kucaklanmasından dolayı dehşete düşmüş görünüyorlar.

Angelica'ya olan hislerimin gömülü kalmasının nedenlerinden biri de bu. Benimle birlikte olmak istemesi gibi imkansız bir ihtimalde, gittiği her yerde insanların ona deliymiş gibi bakmasını istemem. Ve olacak da tam olarak buydu. Çünkü benim koca, iri, korkutucu kığım bunun yanında küçük peri prensesi sadece saçma değil, terbiyeye karşı işlenmiş bir suçtur.

İkincisi, Joe'ya ihanet edemem.

Oturma odasının zemininde olanlardan beri babasıyla bırakın gözlerinin içine bakmayı, telefonda bile zar zor konuşabiliyorum.

Biricik kızını burnunun dibinde kuru kuru becerdiğimden ve ona asla geri alamayacağım aşâğılık şeyler söylediğimden beri.

Bana ne kadar acı verse de ilişkimizi profesyonelce sürdürmek adına Angelica'yı tekrar ayakları üzerine oturtuyorum. Yine de beni tamamen terk etmeyi reddedip yanıma sokulduğunda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Kamera kayıtları nerede?" Güvenlik şefine homurdanıyorum.

Lanet olsun, onun ekibinin başı *ben olmalıydım*. Kanlı ellerimi ona sürmeden onun yanında olabileceğime güvenseydim, olurdu.

İçlerinden biri öne çıkıp boğazını temizliyor. "Fail evin doğu tarafındaki çitlere tırmanmış ama bunu biliyoruz çünkü çalıların bir kısmı bozulmuş. Kameraları için spreyci boya kullanmışlar."

Midem bulanıyor. Kulağa beceriksiz bir süper hayran gibi gelmiyor. Ne yaptığını bilen birine benziyor. Alarmımı Angelica'ya belli etmemek için elimden geleni yapıyorum. "Ayakkabı izleri var mıydı? Lastik izleri var mıydı?"

"Hiçbir şey, efendim."

"Efendim?" Kızıl saçlı homurdanıyor. "Neden şimdi birdenbire bu adama rapor veriyorsun? Kim olduğunu bile bilmiyoruz."

"Adı Murph," diyor Angelica basitçe, küçük elini benimkine doğru kıvrarak. "Babamla birlikte donanmadaydı ve onu çok eskiden beri tanırım. Ayrıca beni güvende tutacak olan belalı da o."

Gurur ve kararlılık göğsümde kabarıyor. Bir yıl önceki o geceki affedilmez davranışından sonra bile bana olan inancı tam. Bunu hak etmiyorum ve onu da hak etmiyorum. Ama onu hayal kırıklığına uğratacak sam ne olayım. "Gözetim şirketindeki bağlantına ve son zamanlarda evde misafir olan herkesin listesine ihtiyacım olacak. Parmak izi için polisi çoktan aradığınızı varsayıyorum."

"Polisi istemiyorum," diye fısıldar Angelica. "Sadece seni istiyorum."

Kızıl saçlı yine gürlüyor. "Ben onun menajeriyim. Önemli kararları ben veririm ve dışarıdan yardıma ihtiyacımız yok-"

"Onun kariyeriyle ilgili kararları sen veriyorsun. Onun güvenliğiyle ilgili kararları ben veririm." O dönüp odadan çıkana kadar ona sert bir bakış attım. "Evin geri kalanını süpürdün mü?"

"Evet, efendim. Temiz."

Boğazımda bir ses çıkarıyorum, bir şey kaçırmadıklarından emin olmak için bunu tekrar yapacağımı çok iyi biliyorum. "Derhal ek güvenlik çağırın. Onları bu gece için evin etrafına yerleştirin ve sabah buluşalım. Sabah ilk iş o listeleri ve bağlantıları istiyorum."

Sanki telefonlarında programlı değilmiş gibi telefon numaramı sıralıyorum. "Ve eğer senin gözetimindeyken bir daha yaralanırsa, senin gözetimindeyken lanet olası bir çivi bile çıkarsa, bu konuda ne yaparsam yapayım hoşuna gitmeyecek."

Hep birlikte başlarını sallayıp odadan kaçarlar.

Angelica bana bakıyor. "Onları kolayca emrin altına alıyorsun."

Bir yıldır benim emrim altındalar. Bunu ona söyleyeceğimden değil. Bu çok fazla soruya yol açacaktır. Çok fazla merak. Her hareketini ne kadar yakından takip ettiğimi, korumalarını takıntılı bir şekilde kontrol ettiğimi bilseydi, beni koruyucusu olarak görmeyi bırakır ve Amerika'nın pop müzik sevgilisi için gece gündüz özlem duyan çirkin deve acımaya başlardı.

Artık odada sadece ikimiz varız ve Angelica dönüyor, zarif vücudunun ön kısmını benimkine bastırıyor, kollarını boynuma doluyor. Ve olabildiğince doğal bir şekilde üzerime tırmanıyor, o dünyaca ünlü bacaklarını kalçalarımın doluyor. Pantolonumdaki ereksiyonu hissetmeli. Onunla aynı odada olmanın bile beni ne kadar tahrik ettiğini tahmin etmek zor değil. Ama yorum yapmıyor ya da geri çekilmiyor, muhtemelen rahatlamaya o kadar ihtiyacı olduğu için şehvetimi görmezden gelmeye razı.

Lanet olsun, o tam bir bomba. Nabızı atan her erkek ondan tahrik oluyor. Muhtemelen artık önemli bile değildir.

Kollarım Angelica'ya sarılıyor ve onun kokusunu derin derin içime çekerek kanıma karışmasını sağlıyorum. "Odan ne tarafta evlat? Önce orayı inceleyeceğim ve evin geri kalanına bakmadan önce seni yerleştireceğim."

"Merdivenlerden yukarı," diye iç geçirdi boynuma doğru. "Ama..."

Merdivenlere doğru yürüyorum, bana karşı hissettiği duygunun tadını çıkarıyorum. "Ne?"

"Sadece biraz ürktüm." Gözlerimin içine bakmak için hafifçe geri çekildi. "Bu gece benimle odamda kalır mısın?"

Taşaklarımın daha fazla baskı uyguluyor, sertleşmiş sikimi kalçalarının birleştiği yere daha sıkı bastırıyor. Ona hayır diyemiyorum. Asla diyemedim.

Yani bu gece tam bir cennet olacak...ve cehennem.

Angelica

M*urph.*

Tanrım, onu özlediğimi biliyordum ama evime girene kadar ne kadar özlediğimi fark etmemiştim. Fırtınadaki bir deniz feneri ve ona dokunmadan duramıyorum, tuğladan yapılmış bedenine can havliyle sarılıyorum. Muhtemelen onu delirttiğimi biliyorum. Fuayede benden uzaklaşmaya çalıştı ve ben yine buradayım, selofan gibi ona sarılmış durumdayım.

Hayatımdaki her şey çok yüzeysel görünüyor. Şöhretin kendisi bile çok geçici görünüyor, her sabah balkonumdan dağılmasını izlediğim sis gibi. Ama o öyle değil. İçeri girdi ve ayaklarımın altındaki zemin sertleşti. Güvenliğimin sorumluluğunu üstlenmesi, bir yıldır ilk kez kendimi güvende hissetmemi sağladı.

Ve vücudum hatırlıyor.

Uyanık ve uğultulu, yatak odama doğru attığımız her adımda tenim daha da ısınıyor. Koridorlarım onun içindeyken çok küçük görünüyor, onun ekstra büyük gölgesi duvarlara yansıyor. Kalçamı destekleyen ön kolunun çeliği güçle esniyor, vücudum iri göbeğinin etrafında kıvrılıyor, burnum boynuna gömülüyor. Erkek gibi kokuyor. Los Angeles'taki erkekler gibi değil, bir motor üzerinde çalışan ya da silahını temizleyen gerçek bir erkek gibi. Doyamıyorum.

Yatak odamın kapısına vardığımızda omzuna dokunarak onu durduruyorum, özel alanıma girmesinden dolayı içimde bir heyecan parıldıyor. Babamla yaşarken odama hiç girmezdi. Sadece kafasını içeri sokar ve merhaba ya da hoşça kal derdi. Ama bu sefer öyle olmayacak. Benimle kalacak. Gitmeyecek. Babamı ziyarete gelmeyecek. Sadece beni ziyaret edecek.

Sadece biz varız.

Ne bekliyordum ki?

Babamın oturma odasında olanların bir tekrarı değil.

Değil mi?

Murph bir yıldır ortalıkta yok. Belki de bana dokunmanın nasıl hissettirdiğinden memnun değildi? Ne de olsa bunca zaman moron gibi ağzım açık yattım. Eminim ne yaptığını bilen kadınlara alışıktır.

yapıyor. Seksi, dünyevi kadınlar. Kışkırtıcı bir şekilde dans etmeyi bilen, ancak nasıl devam edeceği konusunda hiçbir deneyimi veya fikri olmayan saf kızlar değil.

Hafif bir tereddütten sonra Murph odamın kapısını açıyor ve beni içeri taşıyor, bir kez daha beni yere bırakıp uzaklaşıyor, vücut dili kesinlikle sınırlar yaratan birinin vücut dili.

"Burada kal, ben her şeyi kontrol edeceğim," diyor, kalınlaşmış kasıklarını pek de belli etmeden ayarlarken. Bu ereksiyonun sebebi *ben miyim?* Belki de. Ama Murph gibi erkeksi bir adamın testosteronu o kadar yüksektir ki, hafif bir dokunuş onu sekse hazır hale getirebilir. Her şeye.

"Tamam," diyorum, yatağımın kenarına oturuyorum. Alt dudağım dişlerimin arasına sıkışmış, odamdaki hareketlerini izliyorum, pencerelerimi kontrol etmesini, gömme dolabıma bakmasını, banyomu taramasını izliyorum. Bacaklarının arasındaki şişkinlik hiç azalmıyor... ve kötü şeyler düşünmeye başlıyorum.

Çok kötü düşünceler.

Murph kendini rahatlatmak için bir kez bedenimi kullandı. Belki tekrar yapabilir?

Belki onu tekrar yapması için *ayartabilirim?*

Şimdi aynı odadayız ve vücudum deli gibi karıncalanıyor, daha fazlası için açlık çektiğimi inkar edemem. Bir yıldır. Göbek deliğimin altında bir düğüm var. Nasıl çözeceğime dair hiçbir fikrim yok. Ama sezgilerim bana cevabın bu adamda olduğunu söylüyor. Birçok açıdan masum olabilirim ama artık çocuk değilim, o bana öyle dese bile. O gece olanların tekrarını denemem için hiçbir neden yok... ama bu sefer hazır olacağım. Katılacağım.

İsteddiği şey olmayabilirim. şey.

Ama kahretsin, ben bir seks sembolüyüm. Onu pes ettirmek için bir şansım olmalı.

"Her şey yolunda evlat," diye gürlüyor ve banyomun ışığını kapatıp dışarı çıkıyor. Bakışları vücudumda aşağıya doğru geziniyor ve boğazında bir yumru kalkıp inerek uzaklaşıyor. "Ben sadece, uh..." Duvarın yanında duran sandalyeye doğru ilerliyor. "Ben burada nöbet tutacağım, tamam mı? Sen biraz uyu."

Güvensizlik hortluyor ve beni dövmekle tehdit ediyor. Gerçekten aramıza mesafe koymak istiyor gibi görünüyor. Ama bedenim ona dokunmak için yanıp tutuşuyor ve en azından ellerini üzerimde tutmaya çalışmazsam, kaçırdığım fırsat için pişman olacağım.

Tek bildiğim, yarın suçluyu yakalayacağı ve tekrar ortadan kaybolacağı.

"Murph..." People'ın yaşayan en seksi kadınlarından biri seçildiğimi kendime hatırlatarak ellerimin üzerine yaslanıyorum ve kalçalarımın hafifçe açılmasına izin veriyorum. "Düşünüyordum da... Aslında güreştiğimiz zamanı çok düşündüm."

"Tanrım, Angelica. Bu konuyu açma," diye homurdanıyor ve oturmak için yarı yolda duraklıyor. "Ayrıca, o güreş değildi. Bu... senden faydalanmaktı."

"Ne?" Burnumu kırıştırdım. "Nasıl?"

"Baban bana güvendi. *Sen* de bana güvendin. Sana bir savunma hareketi öğretmemi istiyordun ve ben... uzun zamandır bir kadınla birlikte olmamıştım." Kulaklarının ucu kıpkırmızı oldu. "Nasıl hissettireceğini düşünmeden duramadım. Seni böyle altımda yuvarlamak. Elimde değildi ama bu bir mazeret değil. Mazeret değil."

"Yani... sen sadece... sekse ihtiyaç duyuyordun." Hayal kırıklığına uğradım, sertçe yutkundum. "Bu yüzden mi oldu?"

Herhangi biri de olabilirdi ve o da aynı tepkiyi verir miydi?

Kalbim bu inançla neden bu kadar çok savaşıyor?

Murph kısılmış kaşlarının altından bana sert sert bakıyor. "Bu konu hakkında konuşmayı bırakmalıyız, evlat. Seks hakkında konuşmamalıyız."

"Neden olmasın?"

Mizahtan yoksun bir kahkaha atıyor. "Ben senin iki katın yaşındayım. Sen benim en iyi arkadaşımın oğlusun. Milyonlarca sebep var."

Derimin altında bir öfke kıpırtısı belirliyor. Kendimi sorgulamadan önce geceliğimin ince askılarını omuzlarımdan sıyrıp ona çıplak göğüslerimi gösteriyorum. "Ben çocuk değilim," diye fısıldıyorum, ellerimi kaldırıp onları avuçlamak için. "Bana istediğin kadar öyle diyebilirsin. Bu onu doğru yapmaz. Ben bir kadını Murph."

"Sen dokuz yaşında bir ergensin," diye dişlerini gıcırdatıyor. "Üstünü ört yoksa seni dizime yatırırım, Tanrı yardımcım olsun."

Dinlemeyi reddederek çenemi kaldırıyorum.

"Oraya gelmemi mi istiyorsun?" diyor, kaşları yetişkin bir adamı ağlatacak kadar çatık. Ama bana zarar vermektense ölmeyi tercih edeceğini bilmenin verdiği güvene sahibim.

"Son zamanlarda bir kadınla birlikte oldun mu?" Cevabı gerçekten bilmek istediğimden emin olmadan soruyu soluyorum. "Yoksa bir kadınla birlikte olursan"

Şimdi benimle tekrar güreşir misin?"

Fıçı göğsü kabarıyor. "Angelica, bu kadar yeter."

Tümseklerimi sıkıyorum, duyumlar kirpiklerimi titretiyor. "Gel benimle oyna."

Yüksek sesle inliyor, kocaman kalçalarının arasındaki çıkıntıyı kavırıyor ve kabaca masaj yapıyor. "Hayır, lanet olsun. Hayır."

Eğer onun koruyucu tarafına hitap etmezsem bu savaşı kaybedeceğim. Konu ben olduğumda, bu yanı her şeyden üstün geliyor. "Lütfen?" Bacaklarımı biraz daha açıyorum, kararan gözlerini açığa çıkardığım gizli etime çekiyorum. "Bu gece korktum. Bana dokunduğunda kendimi güvende hissediyorum."

Bu yüzde yüz gerçek. Sadece gerçeğin tamamı değil.

Gerçek şu ki Murph'e karşı büyük bir aşk besliyorum ve *hep de besledim*. Ancak oturma odasının zeminindeki o gece, bir aşktan çok daha az sağlıklı bir şeyi uyandırdı ve bir yılını bunun ne olduğunu keşfetmek için acı çekerek geçirdim. Onun erkek ihtiyaçlarını gidermek için uygun bir kadın bedeni olsam bile.

Beklendiği gibi, ricam onu duraksattı. "Angelica..."

Ellerimi göğüslerimden çekip sırt üstü uzanıyorum ve sırtımı bir kedi gibi yorgana sürtüyorum. "Gel güreşelim."

Bir an sonra, çenesi kasılmış, elleri iki yanında kenetlenmiş ve çözülmüş bir halde başımda dikiliyor. "Bu seni... rahatlatacak mı?"

Dudağımı ısırp başımı sallıyorum, çıplak da olabileceğimin farkındayım. Murph'ün önünde. Bir yıldır gizlice hayalini kurduğum adamın önünde. Elbette, yaşamak için kısaltılmış kostümlerle bir sahnede dans ediyorum, ama bunun samimi bir yanı yok. Bu bir engelleme. Bu gerçek. "Evet. Dokunulmak beni daha iyi hissettirecek."

Sesi derin bir ses cızırtısı. "Bunu yapmamalıyız, evlat." Cesaretimi toplayarak geceliğimi tamamen çıkarıyorum, Sarkan materyali başparmağımla Murph'e doğru uzattıktan sonra bıraktım. "Işığı kapat. Karanlıkta olan her şey karanlıkta kalabilir."

"Tanrım," diye homurdanıyor, aç gözlerle beni süzüyor. "Muhteşem bir şey. Her bir santimi bile."

"Teşekkür ederim," diyorum neşeyle nefes verirken. Kaç kişinin bana çekici olduğumu söylediği önemli değil. Sadece *bu* adam için çekici olduğum önemli gibi görünüyordu. Ve bu cazibe ile çalışmak zorundayım. O

Benimle bir ilişki istemeyebilir, beni uzak tutmak isteyebilir, ama iştahı beni fiziksel olarak istemesine neden olacak kadar aç. Elde edebileceğim tek şey buysa, kabul ediyorum.

Murph yatak odasının ışığını kapatacak kadar uzun süre yatağın kenarından ayrılıyor, pencereden içeri süzülen verandamın ışığından gelen hafif bir parıltıyla oda simsiyah oluyor. Mavi düğmeli gömleğinin düğmelerini çözen bir bilek hareketi yapıyor, sanki beni istediği için kendine kızıyormuş gibi. Tereddüt ediyor ve onu itmeme gerektiğini biliyorum, bu yüzden dizlerimin üzerine çöküp gömleğinin önünü tutuyorum ve tüm gücümle çekerek onu üzerime düşürüyorum.

Kaslı gövdesinden büyük bir ürperti geçiyor, ağzından boğuk bir ses çıkıyor ve bacaklarının arasındaki o devasa uyarılma beni dürtüklüyor, çıplak ete karşı kot, bir, iki kez ona doğru pompalıyor, Murph'un elleri başımın iki yanındaki yatak örtülerini yumrukluyor. "O küçük şeyin bir daha bana karşı titreştiğini hissedeceğimi hiç düşünmemiştim." Kalçaları titriyor ve ağzı kapalı bir şekilde bağıırıyor. "Tanrım, evlat."

"Çocuk değil. Bir kadın." Ayaklarımın kemerlerini bacaklarının arkasına sürüyorum. "Ama yine de oynayabiliriz. Güreş benimle, Murph."

Ereksiyonu neredeyse şiddetli bir şekilde kabarıyor, nefesi alnımı yıkayan kavurucu pantolonlarla geliyor. "Bu tam olarak adil bir eşleşme değil."

"Belki de hoşuma giden şey budur," diye fısıldıyorum. "Belki de sadece beni fırlatıp atmanı istiyorum. Belki de sadece almanı istiyorum."

O görkemli ürpertilerden biri daha içinden geçiyor. "Yalan söyledim. Sadece bir kadınla birlikte olmadığım için değildi. Bunu bir saniyeliğine yuttuğuna inanamıyorum." İnliyor. "Sorun *sensin*. Tanrım, sana yapmak istediğim şeyler yasadışı olmalı."

"Yap onları." İtirafı tüylerimi diken diken ediyor, içimi güvenle dolduruyor. Rahatlatıyor. "Her şey karanlıkta kalıyor."

Ne olduğunu anlayamadan yüzüstü döndüm, o sert vücut üstüme geliyor, kucaktan kıça. "Seni becermeyeceğim." Bacaklarımı dizleriyle ayırıyor ve yarattığı boşluğa doğru itiyor, homurdanarak beni yatağa doğru itiyor. "O küçük sulu kirazın hâlâ sende olduğunu biliyorum."

Nefes nefese, parmaklarım yorganın içine kıvrılıyor. "Nasıl?"

Ağzını kulağıma dayadı. "Eğer sikilmiş olsaydın, bunun nasıl bir his olduğunu bilseydin, benimki büyüklüğünde bir aletten taş kesilirdin. Sahip olduğun o daracık vücuda neler yapabileceğini."

Saçmalık. Beni asla ama asla incitmezdi. "Ama... benimle seks yapmak mı istiyorsun?"

Gölüşündeki acı, ihtiyaç duyulan tek onaydı. "Baban ne kadar süreceğini bilseydi, beni vurup öldürürdü."

Seksimin kıvrımları arasında sıvı sıcaklığı yayılıyor, oradaki et şişiyor ve ağırlaşıyor. "O burada değil. Biz buradayız."

Sözcükler ağzımdan henüz çıkmıştı ki bir kez daha sırtüstü düştüm, nefesim kesildi, Murph'un bıyıklı çenesi çıplak bedenimin ortasından aşağıya doğru iniyor, dişleri göbeğimi ısıyor, sonra boynuma uzanıyor ve dokunduğu her yerde tüylerim diken diken oluyor. "Tadı şeker gibi, bebeğim."

Murph'un bana bebeğim demesi duyduğum en tatlı müzik. Benim ciklet listelerimden çok daha iyi. Onun dokunuşu, hayattan daha büyük varlığı, beni ondan sakladığım sırdan uzaklaştırdı. Ama bunalmaya çok az kaldı, ya şimdi ya hiç. Üst dudağımı kıvrıran bir gülümsemeyle bir bacağımı Murph'üne doluyor ve tüm gücümle bükerek onu sırt üstü çevirip dağ gibi bedeninin üzerine tırmanıyorum. Şaşkın ifadesine kıkırdayarak eğiliyor ve mırıldanıyorum, "Sana kendini savunma dersleri alacağımı söylemiştim."

Bana o anda verdiği gülümseme gibi bir gülümsemeyi daha önce hiç görmemişim. Zaten son derece yakışıklı ama bu etkilenmiş sırtışı seksiliğini başka bir seviyeye taşıyor ve ben de kendimi tutamıyorum. Elimde olmadan eğilip ağzımı onunkinin üzerine kapatıyorum, onu ilk kez öpüyorum ve bu hiç de beklediğim gibi olmuyor. Bir erkeği ilk kez öptüğümde romantik olacağını düşünmüştüm. Ya da bir sıcaklık olacağını. Hormonların kamçılması. Bunların hepsini aynı anda beklemiyordum.

Dudaklarımızın kayması beni baştan çıkarıyor, sarhoş ediyor. Daha fazla, daha fazla, daha fazla almaktan başka bir şey yapacak gücüm yok. Ağzımı açıyorum, o da aynı anda bir iniltiyle kendi ağzını açıyor ve ben onun sertliği üzerinde aynı hareketi yaparken, seksimi yukarı ve geri sürerken, hevesle dalgalanırken, oradaki sürtünme, ağızlarımızla birlikte, beni daha önce hiç bulunmadığım bir yerin eşiğine sürüklerken, dillerimizi utanmadan sürtüyoruz. "*Murph*," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı kırık bir sesle, sonra dilini tekrar iyice sokuyor, kocaman ellerinden biri beni kucağında sallıyor, diğeri saçlarımın arkasını avuçluyor.

"Seni öpmeyi bırakmalıyım bebeğim. Böylece sana ihtiyacın olanı verebilirim, ama lanet , tadın inanılmaz. Doyamıyorum." Bir kez daha, ben

Sırt üstü yuvarlandım, ağzım Murph'ünkine yapıştı, dudakları dudaklarımı yutuyordu, inlemelerimiz birbirine karışıyordu, açtık, tadını çıkarıyorduk. Yaptığımız şeyde bir sanat yok, sadece mümkün olduğunca çok tatmaya çalışmak, olabildiğince çabuk tüketmek var. Dilleri yalıyor, çenesi yanaklarımı, çenemi sıyrıyor, ellerimiz aynı anda her yerde. Bu günahkârca. Harika bir şey.

Tam nefesim tükenmek üzereyken Murph öpüşmeyi kesiyor ve vücudumda aşağı doğru ilerliyor, geçtiği her santimi öpüyor, dili şişmiş meme uçlarımin üzerinde geziniyor, göbek deliğimde dönüyor, dişleri kalçalarımı, karnımı ısıyor. İzlerle kaplanacağım ve başka türlü olmasını istemezdim-

Kalçalarımı iterek açıyor ve yüzünü seksime sürüyor.

Çığlık atıyorum. Çığlık atıyorum çünkü çok çiğ, çok içgüdüsel, ağzı üzerimde, ıslaklık benden diline, çenesine ve dudaklarına geçiyor. Nasırlı elleri dizlerimin iç kısımlarında sertçe duruyor, beni açık tutuyor, dili uzun, sahiplenici bir yalamayla beni yıkıyor. Sanki benim üzerimde hak iddia ediyor. O anla ilgili her şeyi hafızama kazımak isteyerek aşağı bakıyorum ve her bir kasım ne yaptığını görünce kasılıyor. Bedenlerimiz arasındaki farka.

Sonra dili klitorisimi bulup nazıkçe, nazıkçe, sonra daha ısrarla parlattığında, homurtuları saç köklerime, parmak uçlarıma kadar titreştiğinde düşünme yeteneğim elimden alınıyor. Sert elini uyluğumun iç kısmına doğru sürüklüyor, başparmağını cinsel organımın yarığından geçiriyor, yalamaların arasında başparmağıyla o hassas çıkıntıya masaj yapıyor.

Oh. Oh, ve içimde güçlü bir fırtına kopmaya başladı. Kendi sesimi ya da ağzımdan çıkan sesleri tanıyamıyorum. Saçlarını avuçlarken, kalçalarımı kaldırırken ve yalvarırken artık kim olduğumu bilmiyorum. O anda, nihayet pek çok şarkının neden bahsettiğini anlıyorum. Şehvet. Bağlantı. Fiziksel zevkin gücü. Nefes almak neredeyse imkânsız, sadece uzuvlarımdaki inanılmaz gerginlik, karnımdaki dayanılmaz hızlanma var.

"Murph," diye inliyorum, vücudumun alt kısmı bükülüyor, ancak ön kolu tarafından sertçe bastırılıyorum. "Sanırım... Tanrım, sanırım orgazm olacağım..."

"Aferin kızım," diye homurdanıyor, dudaklarını klitorisimin etrafında büzüyor, beni daha yükseğe, daha yükseğe, inanılmaz bir zirveye doğru fırlatan hafif bir emme uyguluyor. "Tanrım, bu lezzetli küçük amcığınla yaşayabilirim, bebeğim."

Bununla birlikte, uzun, kalın bir parmağını içime sokuyor, bir daire içinde döndürüyor, dili klitorisime acımasızca vuruyor ve fırtına kopuyor, zevk tepeden tırnağa içimden geçiyor, kalçalarımı yataktan kaldırıyor ve dayanamayacağımdan emin olana kadar seksimi sağıyor, sağıyor, sağıyor. Kalçalarımı Murph'ün başının etrafına sıkıştırıyorum, etimi onun sert dilinin üzerine sürüyorum, derin inlemelerinin sesi beni canlı canlı yakıyor.

Vücudumun çılgınlığının doruk noktam azaldığında sona ereceğini varsayıyorum, ama öyle olmuyor. Hâlâ çıldırmış durumdayım. Bir amaç uğruna aklımı kaçırmıştım. Murph'ün bana yaşattığı coşkunun aynısını yaşamasına yardım etmek.

Parmaklarım gömleğinin yakasında kıvrılıyor ve tüm gücümle çekiyorum, Murph'ü yukarı ve hala titreyen vücudumun üzerine yönlendiriyorum, uyluklarımı beline sarıyorum. "Yap şunu," diye fısıldıyorum kulağına, ellerim kaslarla örülü sırtında bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Rahatlamak için beni kullan."

"Siktir. Siktir. *İhtiyacım* var." Murph'ün ereksiyonu bacaklarımın arasında çelik gibi, geniş ve zonkluyor. Acı çekmiş gibi görünerek aramıza uzanıp kot pantolonunun fermuarını açtığında, ağır shaftını kalçalarımın birleştiği yere bıraktığında, kalçaları hevesle, umutsuzca pompalamaya başladığında, kalınlığını ıslak seksimin vadisinde yukarı ve geri tünel açtığında heyecan içimde yanıyor. "O kirazı patlatmayacağım ama bu gece seni döllerimle ıslatarak yatıracağımdan emin olabilirsin."

Kabalığı nefesimi kesiyor ama bu öfke gösterisi onu sadece cesaretlendiriyor gibi görünüyor. Onu heyecanlandırıyor. Gözlerini daha koyu bir renge çeviriyor, çenesini esnetiyor.

"Bunu yapmamalıydım," diye dişlerini gıcırdatıyor. "Bu büyük, pis aletle meleğime dokunmamalıydım."

İçimden bir ses beni dürtüklüyor. Biraz utanmayı seviyor.

Bu farkındalık beni neredeyse başka bir doruğa itiyor.

"Hayır, yapmamalısın," diye mırıldanıyorum, nefesimi toplamaya çalışarak. "Yine de kendine engel olamıyorsun, değil mi?" Öfkelenmiş gibi yaparak kocaman omuzlarını hafifçe itiyorum. "O pis, ağrıyan şeyle beni becermekten kendini alamıyorsun."

Murph'ün nefes nefese bağıışı odayı dolduruyor. "Tanrım. Angelica. Siktir!" O devasa vücut beni yatağa yapıştırıyor ve vahşi bir hayvan gibi üzerime atlıyor, asla içime girmiyor ama yine de ihtiyaçları için beni kullanıyor. Taşakları kıcıma gürültüyle çarpıyor, ağzı boynuma gömülüyor, inlemeleri beni çılgılık atan hayranlarla dolu bir stadyumun yapabileceğinden daha fazla heyecanlandırıyor.

Karnımdan ılık nem fişkırıyor, Murph'ün ağzı sıcak bir şekilde kulağıma bastırıyor, rahatlama, zevk ve sefalet dolu yüksek sesleri omurgamdan aşağı bir memnuniyet ürpertisi gönderiyor. Aralarından giderek daha fazla fişkırıyor

Bacakları beni yıkıyor, beni geri dönölmez bir şekilde işaretliyor, ağzı ağzımın üzerine bastırıldığında kalbim yükseliyor, sanki ben de onun deniz feneriymişim ve şehvetin kargaşasını atlatmak için bana ihtiyacı varmış gibi. Ve nihayet, şaftını bana doğru öğüttüğünde, klitorisime bastırıldığında, başka bir orgazm beni hazırlıksız yakaladı ve adını feryat ediyorum, sıkıca sarılıyorum, ikimiz de zevkin diğer tarafına savaşıırken titriyoruz.

Bitir bitmez, mutlu bir bulutun üzerinde aşağı süzülüyorum ve bilinçsizlik beni ele geçirmeye başlıyor. Murph başını kaldırıyor, ne yapacağını bilemiyormuş gibi yüzümü inceliyor, nefesi gidip geliyor. Ama ne yapmak *istediğini* görebiliyorum. Çok kötü bir şekilde. Kaşlarının arasındaki olukta ve dudaklarını hevesle ıslatışında. Ve bunu yanıma dönüp beni kendine çekerek, sıcak, güvenli ayı kucağında uyumam için beni yatıştırarak yapıyor.

Murph

kalbim boğazımda Angelica'nın uyumasını izliyorum.

Sabah ışığı kız gibi yatak odasına dolmaya başlıyor. Giderek daha fazla güneş ışığı narin pembe çarşafları, duvarındaki balet resmini, köşeye atılmış ısıltılı topuklu ayakkabıları ortaya çıkarmaya başlıyor. Bu şeylerden biri diğerine benzemiyor ve o da benim. Korkunç derecede yersizim.

Birbirine bastırılmış bedenlerimiz bile acı verici bir şekilde birbirine benzemiyor. Ben prensesi ele geçirmiş dev bir devim, iri, yağlı mafsallı elim prensesin düz karnında duruyor, küçük ayakları bir adamın soluk borusunu ezmek için kullandığım dizlerimin arasına sıkışmış. Ama bir türlü bırakamıyorum.

Dün gece sadece rahatlamak istedi. Kendime bunu söylemeye devam etmeliyim.

Angelica isteyebileceği her şeye sahiptir. Para, şöhret. Dün gece ona önerebileceğim bir şey vardı -sonsuzluk- ama bu kalıcı bir iş değil ve bu konuda gerçekçi olmam gerekiyor. Pek çok nedenden dolayı.

Birincisi, o benden çok daha iyisini yapabilir. Dünyanın dehşetini zihnine kazınamış, eşit yeteneğe sahip biri. O kişiyi bulduğunda, mükemmel tenine huysuz bir paralı askerin dokunmasına izin vererek kendini ucuza sattığını anlayacak.

İki, dün gece yaptığımız şey babasının güvenine ihanetti. Tekrar söylüyorum.

Kahretsin, yine de, bunu tekrar yapmayı çok istiyorum. Aminin şekerli kurabiye tadı, çıplak aletimdeki kaygan hissi, bu dünyanın sunabileceği başka her şey için beni mahvetti. Hayatımın geri kalanını onun yüzüme binişini, kalçalarını başıma sarışını hayal ederek geçireceğim. Hiç bu kadar sert olmamıştım. Hiç bu kadar şiddetli boşalmamıştım, içim sanki yeniden düzenleniyor gibiydi.

Bu sadece onun için. Sadece onun için olacak.

Buradaki işim Angelica'nın güvende olduğundan emin olmak. Beni bu yüzden aradı. Ve onu güvende tutmak, gölgelerden izlediğimin farkında olsun ya da olmasın, hayatımın geri kalanında benim işim olacak. Kıcımlı kaldırıp teslimata başlamalıyım çünkü onu hayal kırıklığına uğratmak gibi bir seçeneğim yok.

En kötü türden bir acı olmasına rağmen, uyuyan melekten kendimi kurtarıyorum ve yataktan çıkıyorum. Aşağı inmemin bir yolu olmadığı için

Sikim kotuma yapıştığında Angelica'nın banyosunda durmaktan başka çarem kalmıyor. Duşuna giriyorum ve kabarık pembe bir süngerini burnuma bastırıyorum, onun gibi koktuğunu görüyorum ve kabaca vuruyorum, orgazmım hiç zaman almıyor çünkü hala ağzımda onun amının tadını alabiliyorum. Sadece saniyeler. Tanrım. Ve sonra duşunun fayans duvarını benimle boyuyorum, onun yerine rahminin duvarlarından aşağı damladığını hayal ediyorum.

Kendimi toparladıktan sonra kamyonetime gidip gece çantamı çıkarıyorum ve alt katta bir banyo bulup temizlenip kıyafetlerimi değiştiriyorum. İşim bittiğinde mutfaktan sesler duyuyorum, oraya gidiyorum ve kızıl saçlı müdür ile pano ikizlerini bugünün planını gözden geçirirken buluyorum.

"Pekâlâ," diyor Taryn hızlıca. "Angelica'nın antrenörü alt kattaki spor salonunda günlük antrenmanı için birazdan burada olacak. Bu sabah hızlı bir provamız var, ardından öğlen bir fotoğraf çekimi yapacağız. Bir Zoom röportajı..."

Kapıda durduğumu görünce sözünü kesti.

"Bu yerlere ihtiyacım olacak," diyorum kahve cezvesine doğru ilerleyerek. "Önceden güvenli olduklarından emin olmam gerekiyor. Sen de antrenmanı iptal edebilirsin. Dün gece araziye kimin izinsiz girdiğini belirleyene kadar kimsenin buraya girip çıkmasını istemiyorum."

Pano ikizlerinden biri boğuluyor. "*Antrenmanı iptal mi edelim?*"

Bir fincan dumanı tüten kahve dolduruyorum. "Evet, buranın Los Angeles olduğunu ve herkesin bir film yıldızı gibi görünmesi gerektiğini biliyorum ama Angelica'nın güvenliği daha önemli."

Taryn kızgın bir kaşını bana doğru kaldırıyor. "*Senin sapık olmadığını nereden bileceğiz?*"

Ona bir bakış attım. "Kim onlara sapık dedi?"

Kekeliyor. "Bu makul bir varsayım." "Öyle mi?"

Kahvemi yavaşça yudumlayarak soruyorum.

"Günaydın," diye mırıldanıyor Angelica, gergin mutfığa girerken gevşek altın sarısı saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Eğitmen daha gelmedi mi?"

Soruyu sorarken sesi o kadar asıktı ki, onu kaldırıp istedim. Bu kızı ne kadar çok çalıştırıyorlar? Daha dün gece bir stadyum gösterisi vardı. Bu ona biraz dinlenme kazandırmaz mı?

"Antrenmanınız iptal edildi," diyorum kahve bardağıma, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana doğru döndüğünde kalbim boğazıma fırlıyor. Sikeyim.

Boku yedim.

Angelica'ya olan ilgimin derin olduğunu hep biliyordum ama onu uzaktan ne kadar sevdiğimi inkâr ediyordum. Şimdi tekrar yakın ve kişisel olduğumuza göre, ona karşı hissettiklerimin şehvet ve hayranlığın çok ötesine geçmediğini iddia edemem. Ona aşığım. Uzun zamandır aşığım.

"Öyle mi?" diye fısıldıyor, bana doğru atılıyor ve kollarını boynuma doluyor. "Okuldan kaçıyor muyuz?"

Odada bizi merakla izleyen birkaç kişi olmasaydı, hiçbir şey beni o daracık poposunu avucumun içine alıp sıkmaktan alıkoyamazdı. Minicik gri bisiklet şortu ve pop yıldızı figürünü ortaya çıkaran siyah spor sütyeni giyiyor ve mastürbasyon seansım bile sikimin tepki vermesini engelleyemiyor. "İstediğin her şeyi yapabiliriz, evlat. Güvenli olduğu sürece."

Bu lakap karşısında burnunu kırıştırıyor ama bana zorluk çıkarmıyor. "Aylardır Hills'te yaşıyorum ama Hollywood tabelasına hiç gitmedim. Beni götürür müsün?" Homurdanarak onaylıyorum ve bana karşı kıpırdanıyor, gözleri heyecanla parıldıyor, neden olduğu ereksiyonu hissettiğinde göz kapakları titriyor. "Yalnız gidebilir miyiz?"

Kotuma boşalmadan önce onu sabit tutmak için belinden kavıyorum. "Güvenlik ekibin bizi takip edecek, tamam mı? Benimle güvendesin ama suçluyu yakalayana kadar birinin sürekli arkanı kollamasını istiyorum."

Başını ciddi bir şekilde sallıyor, alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmış.

Tanrım, pozisyonlarımızı tersine çevirmek ve onun ateşli küçük bedenini mutfak tezgahına yaslayarak sikmek, dün gece dilimle titrediği gibi onu sikimle titretmek isterdim. Ona çiğ çiğ vermeliydim, hiçbir engel olmadan. Ona karşı hissettiğim bu sahiplenme duygusu aramıza hiçbir şeyin girmesine izin vermez.

Boğazımdaki açlığı temizliyorum. "Bana bir saat ver. Birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor." Angelica'nın başının üstünden müdürü süzüyorum. Güvenlik ekibi istediğim listeleri gönderdi ve bu sabah onları devlet veri tabanımdan geçireceğim, Angelica'nın son konukları ya da yanında çalışan herhangi biri hakkında ilk seferinde yeterince derinlemesine araştırmadığım bir şey var mı diye bakacağım. Ama en başta, müdürün zanlıya sapık demesi hoşuma gitmedi. Çok erkendi. "Neden gidip gerçek kıyafetler giymiyorsun?"

Angelica kaşlarını çatarak vücuduna bakar. "Bunlar giysi." "Bu iç çamaşırı, bebeğim."

Kıkırdıyor, bir parmağını göğsümün ortasında gezdiriyor ve kasılarak uzaklaşıyor, kıcı o şortun içinde bir rüya gibi hareket ediyor. "Havuzun yanında olacağım. Hazır olduğunda gel beni al."

Mutfaktan dışarı adımını atar atmaz güvenlik ekibine telefon edip Angelica'nın etrafında bir çember oluşturmalarını emrediyorum. Onu şansa bırakmayacağım. Aslında, onun birkaç dakikalığına gözümün önünden kaybolması bile beni terletmeye yetiyor. Bu yüzden işimi olabildiğince çabuk tamamlıyorum, öğleden sonra prova yapacağı ve fotoğraf çekimini gerçekleştireceği stüdyoyu önceden arıyorum, güvenlik önlemlerini ekliyorum, orada bulunması gerekmeyen tüm personeli ortadan kaldırıyorum. Ve son olarak, güvenlik ekibinden gelen e-postamı açıp herhangi bir suç geçmişisi veya takma ad için arama sürecini başlatıyorum.

Gelen kutumda Joe'dan bir e-posta var ve onu açmaya başlıyorum ama oturma odasının penceresinden Angelica'yı görüyorum. Bana el sallıyor, dışarı gelmemi işaret ediyor, ayaklarının üzerinde zıplıyor. Kalbim şahdamarımın altına sıkışmışken, e-postayı açmadan ona gitmekten başka bir şey yapamıyorum.

"Aman Tanrım, burası düşündüğümde de güzelmiş," diye nefes alıyor Angelica, gözlerini Kaliforniya güneşinden koruyarak, aşağıda uzanan ve malikânelerle dolu vadiyi seyrederek. "Bu yürüyüşe değmedi mi?"

Onu bu kadar mutlu görmek mi? Evet, .

Onu gülümsetmek için binlerce kilometre yürüyebilirdim. Hollywood tabelasına yaptığımız kısa yürüyüşte olduğu gibi omuzlarından yorgunluğun kalktığını görmek için. Sorusuna yanıt olarak homurdanıyorum, bu da onu güldürüyor. "Homurtularını özledim Murph." Bana bir bakış atıyor, yanaklarına pembelik süzülüyor. "Ben de senin dürüstlüğüne özledim. Her şeyi gördüğün gibi söylemeni." Boğazı düğümleniyor. "Artık buna pek rastlamıyorum."

"Nasıl yani?"

"değil," diye gülüyor ama kaşlarının arasında bir çizgi var.

"Önemli bir şey değil." Güneşi engellemek için önüne geçiyorum ve bana bakana kadar çenesini yukarı kaldırıyorum. "Burada mutlu musun, Angelica?"

"Tabii ki öyleyim!" diyor çok hızlı bir şekilde. "Bu şimdiye kadar istediğim her şey. Çok albümlü bir anlaşıma, dünyanın her köşesinde gösteriler, insanlar

şarkılarımı seven..."

"Ama?"

Gözlerini kırıştırıyor ve yere bakıyor. "Ama ne?"

Çenesini tekrar kaldırıyorum. "Seni uzun zamandır tanıyorum evlat. Aklında ne zaman bir şey olduğunu bilirim. Çıkar onu."

"Çok buyurgan," diye fısıldıyor, bileğimin iç kısmını öpmek için başını çeviriyor. "Sen de benim yatağımda aynıydın."

Sikim sıcak bir şekilde titriyor. "Karanlıkta olan karanlıkta kalır sanıyordum."

Pişman görünme zahmetine bile girmiyor. "Yalan söylemiş olabilirim. Birazcık." Gözleri ağırlaşıyor, sesi fısıltıya dönüşüyor. "Beni ele geçirmek için ne gerekiyorsa söyledim."

"Aman Tanrım. Şu anda sikimin üzerine atılmaya mı çalışıyorsun?" Homurdanıyorum, fantezi dudakları açılana kadar çenesine hafif bir baskı uyguluyorum. "Beni gerçek konuşmadan uzaklaştırmaya çalıştığını söyleyebilirim."

"Çalışmıyor mu?"

"Tılsım gibi." Angelica'ya dokunmayı bırakıp aramıza mesafe koymak için Herkülvari bir çaba harcamam gerekiyor ama yüz metre ötede gezinen güvenlik ekibinin farkındayım. Beni Angelica'yı ellerken görürlerse muhtemelen ona saldırdığımı düşüneceklerdir çünkü aklı başında hiçbir kadın kendini isteyerek buna maruz bırakmaz. Özellikle de Angelica gibi tatlı, zeki, göz kamaştırıcı bir ünlü. "Bana tekrar cevap ver," diye törpülüyorum, kotumdaki şişkinliği düzeltiyorum. "Mutlu musun?"

"Olsam iyi olur," diyor yutkunarak. "Ne de olsa bu hayat için ruhumu sattım."

Kaşlarım birbirine çarpıyor. "Bu da ne demek oluyor?"

Yüzü hızla pembeleştiğinde şaşırıyorum. "Bu utanç verici."

"Seni altımda hissettiğim ilk anda pantolonuma boşalmamdan daha mı utanç verici?" Başımı sallıyorum. "Angelica, bana her şeyi anlatabilirsin."

Göğüsleri inip kalkıyor. Adım adım uzaklaşıyor, dirseklerine sarılıyor ve vadiye bakıyor. "Seninle ilgili her şey çok... gerçek. Sen yüzde yüz gerçekçisin Murph. Bu arada... beni bir pop müzik makinesinin içine koydular ve o da beni . Sahneye çıktığımda kendimi sahtekar gibi hissediyorum. Bir aktör. Kendi müziğimi kaydetme şansı için bile mücadele etmedim. Ama sen..." Dudaklarını ıslatıyor. "Babam her zaman hizmetin sırasında ne kadar kahraman olduğundan bahseder. Ve hâlâ ne iş yaptığını bilmiyorum, ama... bir şekilde insanları güvende tuttuğunu biliyorum, çünkü sen busun. A

koruyucu. Artık ne ya da kim olduğumu bile bilmiyorum." Sert yutkunması kulaklarına ulaşıyor. "Gülünç olduğumu düşünüyor olmalısın."

Ağzımın açık kaldığından oldukça eminim. "Gülünç olduğunu düşündüğüm bir gerçeklik yok, Angelica. Belki de kendi müziğini kaydetmemişsindir. *Henüz*. Ama sana ve başardıklarına hayranlık duyuyorum. Aksini nasıl düşünebilirsin?"

"Uzak durdun. Öylece ortadan kayboldun." Gözlerinde yaşlarla bana bakıyor. "Hayal kırıklığına uğramışsındır diye düşündüm ya da-"

İleriye doğru dev bir adım atıyorum, onu omuzlarından tutup çeviriyorum. Bir an için ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Bunca zamandır terk edilmiş hissettiği için yaşadığı yıkım karşısında zar zor konuşabiliyorum. Tehlikeye girene kadar beni hiç düşünmediğini sanıyordum. "Bebeğim..." Yavaşça nefes alıyorum, onu rahatlatmanın tek bir yolu olduğunu biliyorum. "Her sabah kahvaltıda cevizli ve çilekli yulaf ezmesi yiyorsun. Konser öncesi ritüelin soyunma odasında amuda kalkmak. Kahve yerine sıcak çikolata içiyorsun. Hayır kurumlarına isimsiz olarak para gönderiyorsun, çoğunlukla da okullarda müzik programlarını sürdürenlere. Seninle ilgili her şeyi biliyorum. Aslında hiç gitmedim. Ben sadece...siktir, çocuk." Ellerimi bırakıp bir adım uzaklaşıyorum. "Bana bak. Ve kendine bak."

Angelica biraz geri çekilir. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani..." Aramızda bir el sallıyorum. "Seni Empire State Binası'nın tepesine taşımam gerekiyormuş gibi görünüyor. İğrenç ellerimi üzerine koymamalıyım."

Kız şaşırmış görünüyor. "İğrenç eller mi? Sen... sen az önce kendini King Kong'la mı kıyasladın? Canavar gibi bir şey mi?"

Alay ediyorum, kulaklarımın ucu yanıyor. "Hadi ama. Görünüşlerimizdeki farklılıklar aklından hiç geçmemiş gibi davranma."

Yüz ifadesi şaşkınlıktan başka bir şey değil. "Görünüşüne bayılıyorum."

"Öyle mi?" Belimdeki lastiği tokatlıyorum. "Bu seni gerçekten ne oldu?"

"Evet," diye fısıldıyor, daha hızlı nefes alıyor. Ve kesinlikle özlemiyorum meme uçlarının spor sütyeninin içinde zirveye dönüşmesi. "Kalınlığın beni güvende hissettiriyor. Sanki hiçbir şey seni geçemezmiş gibi. Beni bastırman ve hareket edememem hoşuma gidiyor. Aynı anda hem çaresiz hem de güçlüyüm. Bunu seviyorum. Göğsündeki ve karnındaki kılları da seviyorum çünkü beni pürüzsüz ve seksi hissettiriyor. Hepsini seviyorum. Hepsini seviyorum."

Nefesim ciğerlerimde sıkışıp kaldı. Onu doğru mu duydum yoksa rüya mı görüyorum? "Dün gece... sadece tanıdık birinin tesellisine ihtiyacın vardı-"

"Hayır." Başını sallıyor. "Hayır, buna senden ihtiyacım vardı Murph. Sadece sen."

Boğazım bu kadar sıkışıkken konuşmak zor ama idare ediyorum. "Senin için çok yaşıyım, evlat. Çok yorgunum. Senin en kötü kâbuslarından fırlamış şeyler gördüm. Belki benim çirkin bir orospu çocuğu olduğumu düşünmüyorsun ama kafamın içindekiler kesinlikle çirkin." Ellerime bakıyorum, parmak eklemlerimden kan aktığını hayal ediyorum. "Sana dokunduğumda, içimden sızıp seni kirletecekmiş gibi hissediyorum. Sen her şeyiyle hafif, tatlı ve güzelsin."

"Ve çok yapmacık olduğumdan endişeleniyordum. Senin için çok sahici değilim." Bana doğru adım atıp avuçlarını göğüs kaslarımda üzerinde kaydırırken gözleri umut dolu. "Belki ikimiz de delirmişizdir." Dudaklarını yalıyor. "Benimle olmak istiyor musun, Murph?"

Bir kahkaha attım. "Bunu bana gerçekten sormak zorunda mısın, Angelica? Az önce sana her hareketini takip ettiğimi, nasıl yemek yediğin, ne kadar uyuduğun hakkında ayrıntılar istediğimi, dikkatinin hemen dışında gezindiğimi söyledikten sonra mı?"

"Bunu bilmek hoşuma gidiyor," diye fısıldıyor.

"Angelica..." Kısıp sesle, belini sıkarak, eğilip şekerli kurabiyesinin güzelliğinden uzun bir nefes alarak söylüyorum. "Lanet olsun, sikimi çok sertleştirdin."

"Güvenlik danışmanım olarak belki de provayı ve fotoğraf çekimini de iptal etmelisin." Kıvrımlarını vücudumun ön tarafına bastırıyor, kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Belki de beni bütün gün yatak odamda tutmak en güvenlisidir."

"Baban," diye bağırdım. "Onu unutamayız. Bir adam senin hayatını kurtardıysa ve sen de onunkini kurtardıysan, bu tür bir ihanet affedilemez. Bu tür bir güven ihlal edilemez."

Angelica ayak parmaklarının üzerinde yavaşça yükseliyor, dudaklarımızı birleştiriyor, beni uzun, ıslak bir öpücüğün içine çekiyor, sonra geri çekilip fısıldıyor, "Onunla konuşamaz mıyız? Açıklayamaz mıyız..." Kızarıyor. "Birbirinize karşı hisleriniz mi var?"

"Bu çok hafif bir ifade," diye homurdanıyorum, alnımızı birbirine vurarak.

"Sanırım öyle..." Kalçalarını alaycı bir şekilde benimkilere sürtüyor. "Kahvaltıda ne yediğimi bildiğini düşünürsek." Bir gülümseme ile onu kıvrık

Gözlerini kısarak bana bakıyor. "Bütün bunları *nereden* biliyorsun bu arada?"

"Sen Los Angeles'a taşındığın gün, ben de buraya taşındım. I..." Tanrım, bunu yüksek sesle söylediğime inanamıyorum. "Tuttuğun güvenlik şirketini satın aldım, böylece yaptığın her hareketi bilecektim. Seyahat tarihlerini." Adem elmam aşağı yukarı kayıyor, nabzım tam gaz atıyor. "Sana olan takıntımın sağlıksız olduğunu söyleyebilirsin."

Hareketlerimden ya da itirafımdan dehşete düşmek yerine, sanki her şeyi çok romantik buluyormuş gibi sert bir iç çekiyor. "Sana ait olmak istiyorum, Murph." Eli göğsümden aşağı kayıyor, karnımı geçip hafifçe sikime sürtünüyor. "Şimdi."

Yukarıdaki Lord. Uçlarımdan meni sızıyor ve fermuarıma doluyor. Bu mükemmel melek gerçekten benimle olmak istiyor mu?

Bunu bir milyon yıl düşünsem hayal bile edemezdim. O şeker, ben motor yağı. Benim acı olduğum yerde o tatlı. Mantıklı gelmemeli. Ama bana bakışı inanmamı sağlıyor. Hayatımdaki tek dileğim gerçekleşiyor olabilir. Bir parçam onun daha iyisini yapabileceğini biliyor, ama şimdi dilimi onun ağzına, amına soktum. Artık gece boyunca ona sarıldığıma göre, başka bir adamla birlikte olmasına izin verme fikri kafamda bir bomba patlatıyor.

O orospu çocuğunu çıplak ellerimle öldürürdüm.

Hiç şüphe yok.

"Lütfen beni kendinden uzaklaştırma Murph," diyor ıslıl ıslıl gözlerle bana bakarak. "Sen ortadan kaybolduğundan beri çok yalnızım."

Kalbim acıyla , dizlerim neredeyse bükülüyor. Yaptığım bir şeyin onu üzdüğünü düşünmek dayanılmaz. "Senin için en iyi olanı yapıyordum," diye törpüledim.

"Benim için en iyisi sensin." Yanağını göğsümün ortasına sokuyor. "Beni eve götür. Beni tamamen senin yap."

Sanki maraton koşmuşum gibi nefes nefese kalıyorum, sikim de nefeslerimle birlikte zonkluyor. "Babanla konuşana kadar olmaz," diyorum nefes nefese. "Sonuçlarını yüz yüze konuşana kadar olmaz. Ve onunla konuştuğumda, seni henüz becermediğimi söyleyebilmek istiyorum. Yapılacak en doğru şey bu."

Alt dudağı somurarak dışarı çıkar. Dudaklarında bir itiraz var, ama bunu dile getiremeden cep telefonu şortunun içine soktuğu yerden çalıyor. Güvenlik görevlilerinden biri tereddütle prova hakkında bir şeyler söylüyor

Angelica'nın iç çekmesine neden oldu. "Peki," diyor ve pantolonunun üzerinden aletimi son bir kez daha okşuyor. "Sanırım bu adil."

O da öyle *diyor*.

Ama gözlerinde muzip bir şeyler var... ve beklemeyi kolaylaştırmayacağını biliyorum. Bu teorinin doğrulanması uzun sürmez.

Angelica

T Murph'ün babamla konuşmasını beklememin imkanı yok.

Bakireyim ama o içimde olmadan kendimi boş hissediyorum. Gözlerini üzerimde her hissettiğimde, karnımdaki kaslar biraz daha sıkılaşıyor. Seksim nemleniyor. Göğüslerim onun büyük ellerini hissetmek için ağrıyor. Bana olan açlığını artık gizlememesi de bu duruma yardımcı olmuyor. Açlığı sevgili yüzünden okunuyor. Dudaklarının her yalayışında, bakışlarının her süzülüşünde, fermuarının her ayarlanışında.

Şu anda şehir merkezindeki stüdyoda provadayız. Normalde antrenmanda yarı hızda giderdim, sadece kendimi sakatlamadan koreografiyi doğru yaptığımdan emin olurdum, ama Murph yakınlarda dizüstü bilgisayarında çalışıyor, gözleri sürekli bana kayıyor... ve yardım edemiyorum ama tüm değerim için kıcımlı sallıyorum.

Gerçekten, onun dikkatini dağıtmayı bırakmalıyım. Ne de olsa kapıma o çirkin mesajı bırakan kişiyi bulmaya çalışıyor. Ama elimde değil. Onu baştan çıkarmak istiyorum. Şarkılarımın baştan çıkarıcı sözlerini ağzıma alıyorum, kalçalarımı yavaş daireler çizerek , gözlerini kalçalarımın arasına çekiyorum. Eğilip yavaşça kalkıyor, parmak uçlarımı bacaklarımda gezdiriyor ve kirpiklerimin arasından onu izliyorum.

Göğsü kabarıyor, alnında ter birikiyor.

Sandalyesinde kıpırdanıyor, gözle görülür bir şekilde tahrik olmuş ve onun bariz uyarılmışlığı beni o kadar ateşlendiriyor ki bisiklet şortumun dikişi ıslanıyor. Sanki odanın diğer ucundan seks yapıyormuşuz gibi. Vücudumun taklit ettiği şey de bu. Cinsel birleşme eylemi. Kışkırtıcı dans hareketleriyle ona dev gövdesinin altında nasıl hareket edeceğimi gösteriyorum. Kalçalarımın nasıl kalkacağını, seksimi onun için nasıl kıvracağımı, göğüslerimin nasıl zıplayacağını.

Bizi durduran kimse yok.

Aramızda kimse yok.

Kesinlikle babam değil. Ben artık bir kadınıyım. Bir yetişkin. Attığım her adım, saçımı savurduğum her hareket ona bunu gösteriyor, ta ki sandalyesinden kalkıp önündeki işi unutana kadar. Rutinin ortasında dans etmeyi bırakıyorum. Bana doğru geliyor. Artık beklemek yok. Beni bir yere götürecek ve sonunda ikimizin de istediği şeyi verecek-

"Oh Tanrım!"

Taryn'in telaşlı bağıışıyla kısa kesiyorum. Prova stüdyosunun kapısında duruyor, elinde bir şey tutuyor ve dehşet içinde ona bakıyor. Bir kutu mu? Gerçi onu korkutan şey bu değildi.

İçinde ne varsa o.

Murph yönünü değıştirmeden önce bana son bir özlem dolu bakış atıyor, müdürüme doğru ilerliyor ve kutuyu elinden alıyor. Sarsılmaz Murph'üm bile biraz gerilediğinde, ciddi bir durum olduğunu anlıyorum.

Şarkı sustu ve ben bir adım öne çıktım. "Murph?"

"Daha fazla yaklaşma, Angelica." Dikkati Taryn'e kayar. "Bunu nereden buldun?"

"Bir ulak teslim etti."

"Bu mümkün değil. Angelica buradayken mülke girişleri yasakladım." Elinin bir hareketiyle kutuyu hafifçe buruşturdu. "Tekrar soruyorum, bunu nereden aldın?"

Burada neler oluyor?

Taryn Murph'ten bir adım geri çekilir, gözleri yana kayar. "Beni neyle suçluyorsun?"

Çenesi bükülmüş olan Murph cevap vermez. Onun yerine cep telefonunu çıkarıp bir tuşa basıyor ve cihazı kulağına götürüyor. Onun bir anlık dikkat dağınıklığından yararlanarak öne doğru sürünüyorum ve kutunun içinde ne olduğunu görmek için boynumu uzatıyorum. Göğsünden bir kasap bıçağı çıkmış, tıpkı bana benzeyen minyatür bebeğı gördüğümde yüzümdeki kan çekiliyor.

"Miller. Bir kuryenin teslimat yapmasına izin verdin mi?" Murph telefona bağııyor. Dinlerken gözlerini Taryn'e diker. "Ben de öyle düşünmüştüm. Teorimi buraya gelirken tartıştık ve haklı çıktım. Hemen buraya gel." Telefonu kapatır. "Bu senden geldi, değil mi?"

Taryn inanılmaz bir kahkaha atıyor. "Ben mi? Neden bunu Angelica'ya göndereyim ki?"

"Geçmişini araştırdım, Taryn. Öncekinden biraz daha derin. Bu senin ilk yönetici pozisyonun, ama eskiden değersiz bir online tabloid için çalışıyordun, değil mi? Geçmişte ne kadar dibe battığını kimsenin bilmesini istemediğın için takma isim kullanıyormuşsun. Ama manşetlere nasıl çıkacağını çok iyi , değil mi? Bunu yapmak için doğru bağlantılara sahipsiniz. Hepsi bu.

sahte, değil mi? Angelica'yı sırf lanet olası haberlerde tutmak için terörize ediyorsun."

"Hayır." Kendi içine çekiliyor. "Hayır, bu doğru değil."

"Sebebiniz var. Fırsatınız var." Murph telefonunu tekrar çeviriyor ve bulunduğum yerden 911 operatörünün sesini duyabiliyorum. "Polisi aradığım ve bu işi kendim halletmediğim için şanslısın."

Taryn kapıdan kaçmaya çalışır, ancak güvenlik ekibim açıklıkta belirir ve yolunu keser, ilerinden biri onu döndürür ve bileklerini bir fermuarla birbirine bağlar.

Aman Tanrım. Bacaklarım titriyor.

O irkin mesajları gönderen müdürüm müydü?

Belki saflık ettim ama ona güvendim.

İçimden bir ürperti geçiyor, tenimde buz oluşuyor. Ve uzun zamandır, korktuğumda bana dokunmasını istediğim tek bir kişi var. Murph. Tereddüt etmiyorum ya da iki kez düşünmüyorum, sadece ona koşuyorum, kolunun altına giriyorum ve varlığının beni ısıtmasına izin veriyorum. "Sorun yok bebeğim," diye mırıldanıyor saçlarıma. "Hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğimi biliyorsun."

"Biliyorum."

"Her şey yoluna girecek."

Başımı sallıyorum, yüzümü göğsüne çeviriyorum, polise durumu açıklarken sesinin baritonuyla sakinleşiyorum. Çok geçmeden uzaktan siren sesleri duyuyorum, ancak Murph birkaç dakika sonra Taryn LAPD tarafından götürölene kadar beni güvenle içeride tutuyor.

Onlar uzaklaşır uzaklaşmaz Murph beni iri, sert bedenine doğru kaldırıyor, kalçalarımı beline doluyor. Beni odanın diğer ucundaki şezlonga götürüyor, bir ucuna oturtuyor ve beni bir o yana bir bu yana sallayarak titrememi durdurmam için yalvarıyor. Başlangıçta beni titreten korkuydu, ama bir noktada adrenalinden arta kalan vızıltıya dönüşüyor. Tehlikeden kurtulmanın verdiği rahatlama tenimi elektriklendiriyor ve kendimi Murph'ün kucağında daha da yakınlaşırken, cinsel organımı ereksiyonunun kalın çıkıntısına yerleştirirken, keskin nefes tıslamasıyla inerken buluyorum.

Elleri arka tarafıma kilitleniyor ve beni daha da yaklaştırarak boynumun kıvrımına doğru hırlıyor. "Kimse benim küçük kızımınla uğraşamaz."

"Sen etrafımda olduğun sürece hayır," diye sızlanıyorum, kalçalarımı yukarı ve geri itiyorum. "Beni çok güvende tutuyorsun."

"Her zaman." Sıcak, açık ağzı kulağımın altındaki hassas noktaya yerleşiyor, nefesi beni daha hızlı, daha hızlı vuruyor. "Ahh, Tanrım. Beni yine pantolonumun içine boşaltacaksın."

"Hayır." Hareket etmeyi bıraktım. "İçimde."

"Angelica," diyor düzensiz bir şekilde. "Bunu konuşmuştuk."

"Bana her şeyini vermediğin sürece dokunmak yok."

Çok fazla irade gücü gerektirse de, onu pes etmenin bizi kötü yapmayacağına ikna etmeye kararlıyım. Bu yüzden onun büyük kucağından inmeye başlıyorum ve o beni homurdanarak geri çekiyor. "*Benim*."

"Öyle miyim?"

İfadesinde bir uyarı var. "Angelica..."

"Eğer senin isem, bana göstersen iyi olur. Şüphe etmeye başlıyorum..." Bu bir yalan. Kafamda tek bir şüphe bile yok.

Ama tam ve eksiksiz olarak sahiplenilmeye ihtiyacım var, bu yüzden kirli oynuyorum.

Şimdi.

Murph öne doğru atılarak dudaklarımızı bariz bir şekilde cinsel bir Öpücük, ağzım bir iniltiyle açılıyor ve dilinin beni agresif bir şekilde doldurmasına izin veriyor, elleri beni daha da yakınımaya çekiyor, ben uzaklaşmaya çalışırken, başka bir şey istememe rağmen.

"Oh bu. Bu mükemmel."

Odadaki yeni bir ses bizi ayırıyor, nefeslerimiz sığlaşıyor. Stüdyonun girişine bakıyorum, belli belirsiz tanıdık bir adam elinde büyük bir kamerayla duruyor. Taryn'in stajyerlerinden biri dirseğinin dibinde sinirli bir şekilde bir pano sallıyor. "Böldüğüm için özür dilerim. Esquire'dan fotoğrafçı çekim için burada. Ama kötü bir zamanda geldiğimizi görebiliyorum, o yüzden..."

Stajyer fotoğrafçıyı dürtüyor ve başını kapıya doğru çeviriyor ama fotoğrafçı onun yerine bana ve Murph'e yaklaşıyor.

"Bu konseptte bayılıyorum. Güzel ve çürük. Yan yana gelişleri nefes kesici. Editör ekibimiz bunun için *çıldırarak*..."

Kamerayı kaldırmaya başladı bile.

Murph'ün kasları geriliyor, dişlerini adama doğru gösteriyor, özel anımızın istilası karşısında benim kadar şaşırıyor.

"Bu... bu çekimin bir parçası değil," diye aceleyle söylendim, Murph'e sarıldım, içgüdüsel olarak onu şöhretimin getirdiği sürekli aşırı teşhirden korumak istiyordum. "Bu benim, şey... benim Murph'üm. O çekimin bir parçası değil."

"Oh, ama öyle olmalı. Birlikte büyük ve küçüksünüz." Fotoğrafçı bir elini göğsüne vuruyor. "Kaba ve cilalı. Kırılğan ve vahşi. Sarhoş edici! Lütfen birkaç kare çekebilir miyim?"

Talebi reddetmeye başladım. Açıkçası. Yeni ilişkimizin yabancıların spekülasyon yapması için dergilere yansımısını istemiyorum.

Ama... belki de, sadece belki de, omzumda beni teşvik eden küçük bir şeytan var.

Fotoğrafların çekilmesine izin vermemi söylüyor. Her yerde yayınlandı.

Murph'un bir parçası beni hâlâ en iyi arkadaşının küçük kızı olarak görüyor. Ama artık çocuk değilim. Eğer bu resimleri görebilseydi, bu gerçeği kabul ederdi. Ve eğer babam Murph ile aramda bir ilişki olmasını yasaklarsa, ya Murph dinlerse? Bu kalbimi kırar. Bu ihtimali düşünmek bile kalbimi kırmaya yetiyor.

Ama bu pek de masum olmayan fotoğraf çekimine izin verirsem... ilişkimiz artık gizli bir şey olmayacak. Gerçek olacak. Ve ben bunun gerçek olmasını çok istiyorum. Filmde olmasını istiyorum, böylece hayalimin gerçekleştiğini hayal etmediğimi bileceğim.

Son olarak, Murph geldiğinden beri... kariyerimin olmasını istediğim şey olmadığını fark ettim. O başkalarına ait. Bana ait değil. Ben sadece bir oyuncayım. Ve gerçek olmak istiyorum. Ham olmak istiyorum. Her şeyi yakıp kül etmek ve yeniden başlamak istiyorum.

"Belki birkaç resim," diye mırıldanıyorum, dilimin ucunu yavaşça Murph'un kulağının kıvrımında gezdiriyorum. şiddetli bir ürperti geçiyor ve hevesle kalçalarını kaldırıyor... ve bir anda odada sadece iki kişi kalıyoruz. Elbette, şezlongun etrafında daire çizen ayak sesleri ve arada bir patlayan flaşlar var ama benim dikkatim önümdeki adama odaklanmış durumda.

Murph omzumun üzerinden fotoğrafçıya bakarak, "Senin fotoğraflarını çekmesini istemiyorum," diyor.

"Her yerde resimlerim var. Soyunmanın çeşitli aşamalarında." Ağzımı boynunun kenarına dayayıp derinden çekiyorum. "Ama bana dokunan, benimle birlikte olan ilk erkek sensin. İlk kez bir resim bir şey ifade ediyor. Benim kime ait olduğumu herkese göstermek istemiyor musun?" Kulağına mırıldanıyorum, dişlerimle ısırıyorum.

"Evet," diye hışırıyor, elleri kalçalarımın yukarı kayıyor, arka tarafımı kavırıyor, beni daha yakına çekiyor, o kadar yakına ki boğazımda inliyorum, ereksiyonunun büyük kısmı klitorisimi dürtüyor, sonra seksime sıcak bir şekilde bastırıyor. "Yardım edemem

O. Sen hep benimdin. Oturma odasının zeminindeki o geceden çok önce."

"Uh-huh," diye nefes alıyorum, utanmadan kucağına biniyorum. "Her zaman. Her zaman da öyle olacak."

"Durmaliyiz..." Alnında ter boncukları oluşuyor. "Böyle devam edersen ne olacağını biliyorsun."

"Mmmm. Bunu yapsam nasıl olur?" Fotoğrafçının arkamda olduğundan emin olduktan sonra boğazımdan mırıldanıyorum, arkama yaslanıyorum ve spor sütyenimi çıkarıp atıyorum. Murph'ün çıplak göğüslerime bakmasına izin veriyorum, hatta zevk alması için biraz sallıyorum. "Bunların fotoğraflarda çıkmasını istemiyorsan, üstümü örtsen iyi edersin."

Murph burun deliklerini açarak beni şezlonga fırlatıyor ve kocaman vücuduyla beni dümdüz ediyor. Flaş patlıyor ve fotoğrafçıya hırlıyor... ama kalçaları pompalanıyor. Belli ki onları durduramıyor. Alt bedenini benimkine her sürtüşünde boğazından boğuk bir hırıltı çıkıyor. Ellerim kotunun arkasına kayıyor, tırnaklarım etli arka tarafına batıyor. Kalçalarımı açarak onu teşvik ediyorum ve o da kamburunu çıkarıyor, yüz ifadesi saf cinsel acıdan ibaret. "Angelica," diye bağıyor. "Lanet olsun. Yine olacak."

"Hayır." Tırnaklarımı daha derine batırıyorum. "Sadece içimde."

Şehvet, yüzündeki çatışmayla savaşıyor. Sonunda uzanıp kot pantolonunun fermuarını açıyor ve fotoğrafçıya bağıyor. "Defol git buradan. Şimdi."

Adam akıllıca, kendisine söyleneni yapıyor, odadan kaçıyor ve kapıyı arkasından çarparak kapatıyor. Sonra Murph'ten başka bir şey düşünemez oldum. Tüm dünyamı kaplıyor, fermuarını indirirken eli titriyor, ekstra büyük shaftı hapishanesinden kurtuluyor ve ağır bir şekilde karnımın üzerine düşüyor. Ellerim otomatik olarak ona uzanıyor, heyecanla okşuyor ve ağzının açılıp saf hayvani bir açlık iniltisi çıkarmasını izliyorum.

"Seni prezervatifsiz, çiğ çiğ sikeceğim," diye hırıldayarak şortumu elleriyle yırttı. "Babandan izin isteyecek zaman yok. Elimde sabırsız küçük bir amcık var, değil mi? Bu alete ihtiyacı var."

Onun sert konuşması hormonlarımı harekete geçiriyor, kendimi günahkâr, yaramaz ve arzulu hissetmemi sağlıyor. Buna bayılıyorum. Her kelimesini seviyorum. "Evet, buna ihtiyacım var."

Çenesini karnıma doğru indiriyor ve niyetini tahmin edemeden cinsel organıma tükürüyor. Keskin bir tokat attı. "Artık Joe'nun küçük kızı değilsin, Angelica. Sen Murph'ün küçük kızısın. Anladın mı?"

Nefesimi zar zor tutarak başımı sallıyorum.

Kendini üstüme yayıyor, şaftını girişime yerleştiriyor, ucuna batıyor ve boğuk bir sesle beni beceriyor. "Bunu sen istedin. Artık canavarın oynuncağısın."

"Nasıl senin olursam olayım, istediğim bu," diye sızlanıyorum, bacaklarımı daha da açıyorum, tırnaklarımı gömleğinin altından geçirip kaslı sırtında gezdiriyorum. "Lütfen Murph. Lütfen."

Murph ağzını benimkinin üzerine kapatıyor, başım dönene kadar beni öpüyor, dili zevkle ağzıma girip çıkıyor ve sonra kalçalarımın arasında giderek artan bir baskı oluşuyor. Giderek daha da yoğunlaşıyor, ta ki ben kıpırdanıp rahatlamaya çalışana kadar, ama hiçbir şey onu azaltmıyor.

"Murph," diye soluk soluğa bağıriyorum, daha derine, daha derine itip beni şezlonga yapıştırdığında.

"Şşşt." Elleri rahatlatıcı, yatıştırıcı bir şekilde üzerimde geziniyor, göğüslerimin tepelerinde dolaşiyor, çene çizgimi takip ediyor. "Bana alıracaksın bebeğim. Söz veriyorum." Boynuma doğru düzensiz bir nefes veriyor. "Özür dilerim, büyük ve kirli olduğunu biliyorum. Sadece senin için geliyorum."

Bu itiraf bana bir şeyler yapıyor. Kaslarımı gevşetiyor, gevşetiyor ve sonra kalçalarımı oynatmaya başlıyorum, her zaman istediğim bu adam tarafından doldurulmanın verdiği hazzın sancılarını keşfediyorum. Ona ihtiyacım vardı. Karşılığında beni ne kadar çok istediğini bilmek neredeyse bir afrodisyak gibi, Murph'un kalınlığının her çıkıntısını içimde hissedene kadar acıyı azaltıyor. Atışını ve zonklamasını, etimin içine girip çıkmasını ve itmesini.

"İyi misin, Angelica? Seni incittiğimi bilerek burada ölüyorum. *Lanet olsun.*
ben-"

"Artık acımıyor," diye inlemeyi başarıyorum, kalçalarımın bir kıvrımı onu daha derine götürdüğünde ve içimde inanılmaz, keşfedilmemiş bir yere çarptığında, sinir uçlarım boyunca küçük mutluluk şaklamaları gönderdiğinde. "Çok iyi hissettiriyor."

Murph'un nefesi saatte milyonlarca mil hızla gelmeye başlıyor. "Şükürler olsun," diye homurdanıyor, beni şezlonga sabitliyor ve kalçalarını azgın bir ayı gibi hevesle aşağı yukarı sallıyor, kalçalarının kasları her homurdanma pompasıyla geriliyor ve gevşiyor. "Lanet olsun, bu bebek çok sıkı. Hepsini zar zor sığdırabiliyorum."

"Bu seni denemekten ," diye inliyorum, dişlerimi boynuna geçirmek için başımı çeviriyorum. Sonra sesimi bir fısıltıya düşürüyorum, her şeyi hatırlıyorum

Nelerden hoşlandığını, nelerin onu daha fazlası için çıldırttığını çok iyi biliyor. "O büyük pis şeyi ait olmadığı bir yere sokmaya çalışmaktan kendini alamıyorsun, değil mi?"

Murph'ün nefesi kesiliyor, elleri dizlerimde dolaşüyor ve onları omuzlarıma doğru bastırıyor, kalçaları dişlerimi takırdatan ve içimde karıncalanan sinirlerin bir araya gelmesine neden olan korkunç itişlerle hareket ediyor. Alt bedeninin her vuruşunda, şezlongun yerdeki her sıyrılışında daha da hızlanıyorlar.

Onun merhametine kaldım. Hareket etmek yok. İkimiz için de yaklaşmakta olan serbest bırakmaya karşı koymak yok. Şu anda durmasını istesem, bunu yapamayacağını hissediyorum... ve Tanrı yardımcım olsun, beni düşüşe yaklaştıran bir şey var. Ben onun oyunağıyım. Ona zevk vermek için tasarlandım, hep öyleydin ve o sonunda alıyor. Almak. *Zevk alıyor.*

"Yeni bir baban var," diye yüksek sesle homurdanıyor, sert inçleri derinlere giriyor ve tutuyor, öğütüyor. "Anlaşıldı mı? Şu andan itibaren kimseye bu isimle hitap etmeyeceksin. Babana bile. Sen benim küçük kızımsın. Zevkleri ve cezaları ben veririm. Seni ben korurum. Sorunlarını çözerim ve sonrasında seni sertçe beceririm, Angelica. Şimdi küçük kalçalarını aç ve bunu kabul et."

Sanki bir oluyor. Babacığım.

Evet.

Evet, hiç yüksek sesle konuşulmadı. Aklımdan bile geçmedi. Ama kendimi bildim bileli Murph'ü böyle düşünürüm. O benim hayatımdaki adam. O her şeyin bir araya gelmiş hali. Sevgilim, korumam, her şeyim. Her şey yerli yerine oturuyor ve gelgit daha fazla durdurulamıyor. O kadar yoğun ki boğuk bir çığlık atıyorum, bacaklarımin arasındaki küçük kaslar kasılıyor, Murph'ün pompaladığı uyarılmanın etrafında titreşiyor.

"Orospu çocuğu," diye inliyor, sesi stüdyoda yankılanıyor, ereksiyonu içimde kasılmaya başlıyor. Gözleri kör oluyor ve beni daha sıkı tutuyor, kalçaları çılgınca çarpıyor, tutuşu dizlerimi morartıyor. Ondan çıkan sesler zevkimi daha da yoğunlaştırıyor, beni daha yükseğe çıkarıyor, mutluluk beni bir çingiraklı yılan gibi sarıyor ve sıkıyor.

"Baba," diye sızlanıyorum, boynunu yalıyorum, bükülmüş çene hattını öpüyorum.

Boğuk bağırışları, birbirine çarpan sekslerimizin sesi ve altımızdaki mobilyaların gıcirtısıyla birlikte alanı dolduruyor. Sıcak sıvı büyük patlamalarla içime doluyor, neredeyse anında taşıyor ve kalçalarımı

Yapış yapış. Sonunda Murph adımı son bir kez haykırana kadar, cüssesi gerginliğini kaybediyor. "Tanrım," diye bağıyor kulağıma. "Bu mükemmel kedi. Beni çok derine çekti. *Tanrım*. Bunun gerçek olduğuna inanamıyorum. Benim olduğuna inanamıyorum."

"Ben her zaman senin oldum Murph," diye nefes alıyorum, yüzünü okşuyorum, gevşek uzuvlarımı kalçalarına indiriyorum, topuklarım sırtının alt kısmına dayanıyor. "Her zaman-"

"Aç şu lanet kapıyı," diye bir ses geliyor stüdyonun dışından. İkimiz de kaskatı kesildik.

Bu Joe. O benim babam. Ve en iyi arkadaşı hâlâ içimde, yarı sert bir şekilde dikilmiş, iç bacaklarımda geziniyor. Bakışlarım Murph'e kayıyor, nabzım hızla atıyor, tepkisinin ne olacağını görmek için bekliyorum. Yüz ifadesindeki suçluluk titreşimini görüyorum ve kalbim sıkışıyor. Hayır. Hayır, babamın önünde beni sahiplenmesini istiyorum. Fiziksel olarak değil. Planımız asla bu değildi. Ama Joe'ya birlikte olduğumuzu yüksek sesle söylemesini istiyorum. Bu konuda özür dilememesini istiyorum. Eğer bir çift olarak çalışacaksak, suçluluk duygusundan kurtulması gerekecek. Benimle olmak günah değil. Yanlış bir şey değil.

Eğer buna inanmazsa, mahvoluruz.

Murph bir küfür savurarak üzerimden yuvarlanıyor, pantolonunun fermuarını tekrar çekip sinirli parmaklarını saçlarında gezdiriyor. "Lanet olsun, Angelica. Beni baştan çıkarman gerekiyordu. O güzel memeleri yüzüme vurmak zorundaydın, değil mi?" Gözleri kapalı, başını geriye doğru eğiyor. "Şimdi ona ne söylemem gerekiyor?"

Kalbim küçük bir yarık oluşturuyor, boğazım duygularla sıkılıyor.

Kendimi sorgulamaya fırsat bulamadan ayağa fırlıyorum ve titreyen ellerimle, görüşümü bulanıklaştıran nemle olabildiğince hızlı giyiniyorum. Spor sütyenimi ve şortumu giyip saçlarımı düzeltmem uzun sürmüyor. Topuklarımın üzerinde dönüp kapıya doğru yürüyorum, Murph'ün kararsızlığından olabildiğince uzaklaşmak istiyorum. Birkaç dakika önce kendimi hiç kadar ait hissetmemiştim ve o dehşete düşmüş ifadeyle adım attığı her saniye bu parıltı biraz daha azalıyor.

Dirseğime dolanan bir el beni olduğum yerde durduruyor. "Nereye gittiğini sanıyorsun sen?"

Elinden kurtuldum. "Senden uzağa."

Kaşları birbirine çarpıyor, gözlerine bir parça panik süzülüyor. "Benden kaçış yok, küçük kız. Sana söylediğim hiçbir şeyi duymadın mı?"

"Evet, . Ne söylediğini unutan sensin."

"Bu ne anlama geliyor?"

dökülmeye başladı. "Bir yolunu . Biraz hava almam lazım."

"Angelica," diyor hırıltılı bir sesle, tekrar bana uzanarak. "Seni ağlatmak istememiştim bebeğim. Ne yapacağımı bulmam için bana bir saniye ver."

Onun ıstırabı beni duraksatıyor ama yine de çenemi kaldırarak uzaklaşıyorum. Her şey yüzeye çıktı. Bir yıl boyunca benimle iletişime geçmediği için incinmişliğim. Onun gözünde çocuk olduğum için yaşadığım hayal kırıklığı. Hepsini. Ve sadece yalnız kalmak istiyorum, böylece huzur içinde ağlayabilirim.

Stüdyonun kapısını açıyorum ve babamla yüz yüze geliyorum.

Hayalet rengine ve gözlerimin içine iki saniyeden fazla bakamamasına dayanarak, her şeyi duyduğunu biliyorum. Murph'e baba dediğimi duydu. İnlediğimi. Seviştiğimizi, sözler verdiğimizizi duydu. Hepsini. Dürüst olmak gerekirse, artık bir sır olmadığı için rahatlamadan edemiyorum.

Ben yetişkin bir kadıyım. Seçimlerimi saklamak zorunda .

Tüm bunları babama anlatmak için ağzımı açıyorum ama o beni geçip Murph'e bakıyor, dudağı hırıltıyla kıvrılıyor. Ben onu durduramadan, yumrukları havada uçuşmaya hazır bir halde Murph'e doğru koşmaya başladı. "Seni hasta pislik. O benim *çocuğum*."

Geri dönüp Murph'le göz göze geliyorum. Acı çekmiş gibi görünüyor, sanki peşimden gelmek istiyor. Ama gelmiyor. Babamla yüzleşiyor, kafa kafaya, yüzüne bir sağ kroşe alıyor. Alt dudağındaki kanı silerken babama, "Bu senin tek atış hakkındı," diyor.

Murph'ü acı içinde görünce yönümü değiştirdim. Babam ve hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim adam karşı karşıya geliyorlar. Şu an için dikkatleri birbirlerine yapışmış durumda.

Bu yüzden bir el ağzıma kapandığında ve tekmelenerek koridora sürüklendiğimde ikisi de fark etmiyor.

Murph

ngelica benim olalı daha bir gün bile olmadı ve şimdiden sıçıp batırdım.

Joe bana sağ çaprazdan vurduğunda, onun duygularını incittiğim gerçeği beni her şeyden çok kızdırıyor. Adil olmak gerekirse, bunu hak ettim. Arkadaşlar arasında konuşulmayan bir kural vardır ve ben bunu ihlal ettim. Ve gerçekten, bir erkeğin en iyi arkadaşının kendisinden çok daha küçük kızını becermeyeceği yüksek sesle konuşulmamalı. Özellikle de benim yaptığım şekilde, bir erkekle ilk kez birlikte olan bir hayvan gibi onu çiğ çiğ yiyerek.

Çenemi çatlatan acıyla birlikte her şey netleşiyor.

Angelica'ya sahip çıkmadan önce babasıyla konuşmayı beklemek ona bir çocuk gibi davranmaktır. Şu anda kendisi için neyin en iyi olduğuna karar veren kişi o. Joe ile konuşmak neyi başarabilirdi ki? Kızına aşık olduğumu ne zaman ve nasıl öğrenirse öğrensin çok öfkelenirdi. Ya da onu yatağa attığımı. Joe hayır deseydi ne yapardım? Ya da ilişkiyi yasaklamaya çalışsaydı?

Onu yine de alırdım. Onu benim yapardım.

Joe'ya seksten önce gerçeği söylemek, Angelica'ya kararlarının bir önemi yokmuş gibi hissettirmesi dışında bir fark yaratmayacaktı.

Ona acı çektirdiğim için kendimi asla affetmeyeceğim. Tanrım, ya beni affetmezse?

Kalbim boğazıma kadar sıkışıyor, hayal kırıklığı kanıma doluyor, onu kaynatıyor, yumruklarım kendiliğinden yükseliyor.

Kapıya doğru baktım ama kızım çoktan gitmişti. Haklı olarak. Tam bir ahmak gibi davrandım ve beni affederse şanslıyım. Ama şu anda Joe'yla uğraşmaktan başka çarem yok. Savaşmadan yerinden kıpırdamayacak. İçimde onun yaşadıklarına karşı kesinlikle bir sempati var. Bizi kapıdan duymak kolay olmamıştır. Ama tek düşünebildiğim Angelica'yı bulmak ve ondan özür dilemek. Bunu yapmak için de bu kavgayı bitirmem gerekiyor.

Seni hasta pislik. O benim çocuğum.

Bu sözler kulaklarımda çınlıyor ama hiç suçluluk hissetmiyorum. Sadece zeki ve yetenekli bir çocukken ona bu kadar çok çocuk dediğim için kendime kızıyorum.

Şimdi de kadın.

"O artık çocuk değil," diyorum. "Artık kendi kararlarını kendisi veriyor. Bir sebepten dolayı beni seçti ve Tanrım, ona minnettarım." Bir an için bu duygunun ağırlığı o kadar yoğun ki konuşamıyorum. "İkimiz de onun kendi aklını bildiğine güvenmeliyiz."

"Bana çocuğumu nasıl yetiştireceğimi söyleme," diye tükürdü, yüzü kıpkırmızı olmuştu. "Onu yetiştirme işin bitti Joe. O artık bir kadın. Başarılı."

Başını yana eğiyor, öfke ağzını büküyor. "Belki de bu başarıdan bir parça alabileceğini düşündün, ha?"

Kendi öfkem artıyor. "Bana hakaret etme. Ve beni tanıımıyormuş gibi davranma. Para umurumda değil."

"Yanılıyorsun. Artık seni tanımıyorum. Kim en iyi arkadaşının kızını becerir ki?" Burnunun kenarını çimdikliyor. "Tanrım, onunla konuşma şeklin. O pislği kafamdan asla atamayacağım."

Ben o pislği nasıl sevdiğini hatırlayana kadar utanç başını kaldırmaya çalıştı. Buna ihtiyacım vardı. "Öğreniş şeklin için üzgünüm. Ama onu sevdiğim için üzgün değilim. Ya da onunla birlikte olduğum için. Ona lanet bir kraliçe gibi davranacağım, Joe. Onu koruyacağım."

"Hayır. *Yeter.*" Uzaklaşıyor, sonra geri geliyor. "Bunun olduğuna inanamıyorum."

"İnan buna." Sikimde bıraktığı bakire kanını, boşaldıktan sonra yüzümü nasıl okşadığını, olaydan sonra ilk geldiğimde korkuyla bana nasıl koştuğunu, kollarıma nasıl atladığını düşünüyorum. Sahiplenme duygusu göğsümü kaplıyor. "O benim."

"Cehenneme kadar yolu var." Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Daha iyisini yapabilir." "Buna hiç şüphe yok. Ama kimse onu daha fazla sevmeyecek. Hayır.

Kimse onu benim kadar güvende tutamaz. Bir şekilde o da beni seviyor. Buna inanmakta güçlük çekiyorum ama dediğim gibi, kendi hayatı için kararlar alıyor."

Joe bir hakaret savuruyor ve stüdyonun diğer tarafına doğru yürüyor, ellerini kalçalarına koyup sessizce benden uzaklaşıyor. Tartışmaya ara verildiğinde Angelica'nın ortaya çıkmasını isteyerek kapıya doğru bakıyorum. Onun gözümün önünden kaybolması hoşuma gitmiyor. Onu terörize eden kişi polis gözetiminde ve güvenlik ekibinin dışarıda olduğunu biliyorum. Onu her yerde takip etmek için emir almışlar.

Ama ensemde bir karıncalanma var. İçgüdülerim bana onun peşinden gitmemi söylüyor. Onu bulmamı. Sadece özür dilemek için değil. Hayır. Yanlış bir şeyler var. Hissedebiliyorum.

Başka bir şey söylemeden kapıya doğru yürüdüm.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" Joe arkamdan bağıyor. "Daha işimiz bitmedi."

"Angelica," boğazımdaki sıkışıklığı ancak bu kadar bastırabiliyorum.

Joe'nun ayak sesleri peşimi bırakmazken, stüdyonun dışındaki koridora dalıyorum, koşarak sonuna kadar gidiyorum ve dışarı açılan kapıyı açıyorum. Güvenlik ekibinin etrafta sigara içip birbirleriyle gülüşüklerini görünce kanım donuyor.

"Angelica nerede?"

Birbirlerine şaşkın bakışlar atarlar.

İçlerinden biri yumruğunun içine öksürüyor. "Sanki seninle birlikteymiş gibi geldi."

Şakaklarım çarpmaya başladı. "Beş dakika önce stüdyodan ayrıldı. Onu görmedin mi?"

Vücut dilleri gerginleşiyor ve bakışlarıyla otoparkı taramaya başlıyorlar.

"Hayır. O..."

"O ne?"

İşte o zaman sadece beş kişi olduklarını fark ettim. Bir gardiyan eksik.

"Miller nerede?"

Aman Tanrım. Hayır. Lütfen bana yanıldığımı söyleme.

Ya Angelica'ya o mesajları gönderen Taryn değilse? Ya Miller'sa? Müdürle aynı seviyede erişim yetkisi var. Bu nasıl mümkün olabilir? Bu korumaların her birini kendim inceledim. Hepsi orduda görev yapmış, tertemiz geçmişleri var. Miller'ın şeref madalyası var, Tanrı aşkına.

"Onu son gördüğümde, stüdyonun kapısının dışındaki görevinin başındaydı."

"O zamandan beri hiçbir araba gelip gitmedi."

"O zaman hâlâ buradalar," diye mırıldandım, kalbim ağzımda. "Dağılın, buradaki her arabayı kontrol edin. Gerekirse camları kırın." Binanın arka tarafına doğru koşmaya başladım bile. Kulaklarımda bir ses patlaması, damarlarımda korku pompalanıyor. Joe'nun yanımda koştuğunu hayal meyal fark ediyorum ama tek düşünebildiğim ona ulaşmak. Tehdidi ortadan kaldırmak ve onu kollarıma geri almak. Eğer ona bir şey olursa, yarın güneşin doğuşunu görmeme izin vermeyeceğim.

Onsuz yaşamaktansa ölmeyi tercih ederim.

Köşeyi son sürat dönüyorum, önümdeki manzara beni neredeyse çıldırtacak. Angelica binanın arka tarafına sinmiş, elleriyle yüzünü kapatırken, güvenilir olduğunu düşündüğüm bir adam elindeki tabancayı ona doğrultmuş, yüzü kıpkırmızı, gözleri dengesiz. Laf kalabalığı yapıyor, kelimeleri birbirine karıştırıyor, çarpık ağzından tükürükler saçılıyor. Birkaç kelimeyi seçebiliyorum, onu fark etmediği, sevmediği için kadını azarladığını duyuyorum ve tereddüt etmiyorum.

"Angelica, yere yat!"

Çömelerek kaldırıma vurdu, elleri başının üzerindeydi ve Glock'um çoktan çıkmış, nişan almıştı. Koşar adımlarla ateş edip Miller'ı boğazından vurdum. Bir el daha ateş edince silah elinden fırlıyor ve yere yığılıyor, boğazını tutuyor ve yerde kıvranıyor, sesi bir hırıltıya dönüşüyor.

Joe'ya, "Onu yerde tut," diye homurdanıyorum, tereddüt etmeyip deli adamın sırtına diz çökerek ellerini arkasına bağlayınca rahatlıyorum. Arkamdaki ayak sesleri Angelica'nın güvenlik ekibinin geldiğini işaret ediyor ve onlara polisi aramaları için bağıyorum. Ve sonra tek yapabildiğim kollarımı açmak oluyor çünkü Angelica ayağa kalkmış ve bana doğru koşuyor, gözyaşları güzel yüzünden aşağı akıyor.

Onu kucağıma aldım ve yüzümü boynuna gömdüm, vücudum soğuk terle kaplanmıştı, uzuvlarım titriyordu, neredeyse kaybettiğim şey yüzünden başım yanıyordu. "Özür dilerim, bebeğim. Tanrım, çok üzgünüm." Bacaklarım tutmuyor ve dizlerimin üzerine çöküyorum, onu kollarımın arasına alıp bir o yana bir bu yana sallıyorum. Omzumun kıvrımına doğru kırık bir şekilde hıçkırıyor, adım hıçkırıyor, ikimiz de mümkün olduğunca yakınlaşmaya çalışıyoruz.

Başının üzerinden Joe ile göz göze geldik. Bir an için bizi şaşkın bir ifadeyle izliyor, sanki gördüklerine inanamıyormuş gibi. Sonunda ağzı kapanıyor ve yavaşça bana başını sallıyor. Kızıyla olan ilişkiyi kabul ediyor. Onu bunu görebilecek kadar iyi tanıyorum ve boğazımın iki yanındaki cıvatalar sıkılıyor.

"Bir daha sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim," diyorum, saçlarını nazikçe avuçluyor ve öpmek için başını arkaya yatırıyorum, dudaklarım onunkilerin üzerinde sahiplenici bir şekilde hareket ediyor, dilim içimdeki her duyguyu iletmek için ağzını işgal ediyor. "Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum, geri çekiliyorum ve uzun zamandır rüyalarımda yaşayan gözlerine bakıyorum. "Seni çok seviyorum, Angelica."

"Ben de seni seviyorum Murph," diye hıçkırıyor, elini enseme kavuşturuyor ve uzun bir öpücük için beni tekrar aşağıya çekiyor. I

Aletim acı verecek kadar sertleşene kadar devam etmesine izin veriyorum, sonra bir çabayla ayrılıyorum, kızım kollarımda ayağa kalkıyorum ve onu yalnız kalabileceğimiz bir yere taşıyorum.

"Seni karım yapacağım," diyorum, duygularım ses tonumu sertleştiriyor. Gözleri bana parılıyor. "Bunu ne zaman ayarlayabiliriz?"

EPILOGUE

Angelica

Beş Yıl Sonra

Yatak odasının penceresinden beni izlediğini biliyorum.

Los Angeles hayatı klostrofobik bir hal aldığında gelmeyi sevdiğimiz New York'un kuzeyindeki gözlerden uzak kulübemizin ön bahçesindeyim. Hava biraz serin ama yaptığım dans hareketleri beni sıcak tutuyor. O kadar ki çok az kıyafet giyiyorum. Sütyensiz ince beyaz bir gömlek ve tüm tenimi örttüğü için külot da olabilecek bir şort.

Beş yıllık kocama bu şekilde sataştığım için çok kötü bir kızım ama elimde . Bu sabah beni iki kez sırt üstü yatırdı bile, homurtuları kulaklarımda yankılanıyor. Onu ne kadar rahatlatırsam rahatlatayım, bana bu kadar sık ihtiyaç duyduğu için kendini suçlu hissediyor. Beni ne kadar zorluyor. Bazen bir görevden döndükten sonra beni o kadar çok seviyor ki, uyuyan oğullarımızdan birini uyandırmasın diye çığlıkları bastırmak için ağzımı kapatmak zorunda kalıyor.

Ona sevdiğimi söylediğimde yalan söylediğimi mi düşünüyor?

O iri şaft fermuarının arkasında şişiyor, odaya her girdiğimde göğsü hızlı nefeslerle inip kalkıyor. Hangi kadın kocasının kendisine duyduğu sonsuz arzudan heyecan duymaz ki? Orgazmlarımda nasıl çırpındığıma, zevkten gözümün döndüğüne, tırnaklarımı sırtına gömdüğüme tanık olmuyor mu?

Sanırım hayatımın geri kalanını onu asla doyamayacağıma ikna ederek geçirmem gerekecek. Hayatımda muzip bir gülümsemeyle öne doğru eğiliyor ve yukarı doğru süpürüyorum, yüksek tekmeler atıyor, kalçalarımı şehvetli bir daire içinde yuvarlıyorum. Parmaklarımı şortumun bel bandında döndürüyorum, malzemeyi popomun, seksimin etrafında daha da sıkıyorum, her yarığa, her kıvrıma iyi, sert bir bakış atmasına izin veriyorum.

Kısık iniltisinin sesi pencereden duyulabiliyor.

Gözlerimi kapattığımda, elindeki o uzun, kalın ereksiyonu hayal edebiliyorum. Beni izleyişini ve beyaz boğumlu vuruşlarla onu kötüye kullanışını. Dışarı çıkıp beni almak istiyor, ama bu sabah beni geceliğimle ormana sürüklediği için kendinden utanıyor ve

Beni dizlerimin üzerine çöktürdü, sıcak, nabız gibi atan sikini ağızıma soktu, boğazımı şehvetiyle doldurmadan önce sadece üç pompalamayı başardı.

"Beni çok azdırıyorsun amina koyayım," diye inledi doruk .
"Sertleşmeden beş dakika bile duramıyorum, lanet olsun."

Evet, kocam bana karşı her zaman açlığın bıçak sırtında dengede duruyor ve ben de tam olarak aynıyım. İçimde olmasını istediğim tek erkek o. Bana dokunmasına izin verdiğim tek erkek. Ve beni öldürülmekten kurtardığı gün öğleden sonra LA County adliyesinde onunla evlendiğimde, Murph ile hayatın böyle olacağını biliyordum. Sevgi, merak, sıcaklık, güvenlik dolu.

Babam şahidimiz olarak görev yaptı, beni çok şaşırttı. Doğruyu söylemek gerekirse, bu durumdan pek de memnun görünmüyordu. Ama Murph'e nasıl sarıldığımı, Murph'ün beni nasıl bir hazine gibi tuttuğunu gördü. Aşkımızın fark ettiğinden daha derin olduğunu anlamıştı. Ve bunun önünde durmayacaktı. Bugünlerde, ister New York'ta ister Los Angeles'ta olalım, bizi ziyarete bile geliyor ve Murph'ün çocuklarının büyükbabası olma rolünü giderek daha rahat üstleniyor. Ve dostlukları onarıldı, beni çok rahatlatmıştı.

Bana karşı gizli bir saplantısı olan gardiyan Miller bir psikiyatri merkezinde tedavi görüyor. İhtiyacı olan ilaçları aldıktan sonra bana ulaştı ve yaptıkları için özür diledi. Yakın zamanda onu yemeğe davet edeceğimizi sanmıyorum ama özrünü kabul etmek herkesin daha iyi hissetmesini sağladı ve tedaviye ihtiyacı olan bu adama karşı kin beslemiyorum.

Parmak uçlarımda dönüp yatak odasının penceresinden Murph'le göz göze geliyorum, parmak uçlarımı göğüslerimin tepesinde gezdiriyorum, saçlarıma gömüyorum ve sırtımı dikleştiriyorum. Beklediğim gibi, yüzü pencereden kayboluyor ve ön bahçeye çıkmadan önce muhtemelen sadece on saniyem olduğunu biliyorum.

Yüzüme muzaffer bir gülümseme yayılıyor, belim , kocam için ıslanıyor. Aşkım için. Eskisi beni mutlu etmediği için kariyerimde yeni bir yola için beni cesaretlendiren adam. Artık kendi müziğimi yazıyorum. Koreografım daha beyinsel ve yaratıcı. Pop müzik listelerinden alternatif müzik listelerine geçtim ve nihayet, nihayet, yaşamak için yaptığım şey tatmin edici, çünkü kendime sadık kalıyorum.

Yeşilliklerden gelen bir çıtırtı başımı çevirmeme neden oluyor ve işte devim, burun delikleri açılmış bir şekilde bahçede bana doğru geliyor. Gömleğinin düğmeleri açıldı.

kalın, kıllı göbeği ağız sulandırıcı bir şekilde sergileniyor, kotunun fermuarı içindekiler sayesinde zorlanıyor.

"İndir şu şortu küçük kız," diye pantolonunu indirip fermuarını açtı. "Gittin ve babanı yine azdırdın, değil mi?" Murph bana ulaştığında, beni döndürüyor ve en yakın ağaca doğru yürütüyor, ellerimi gövdenin üzerine yönlendiriyor ve onları orada destekliyor, sert nefesleri enseme çarpıyor. "Elinde değil, değil mi? O küçük kıcını yüzüme doğru sallıyorsun. *Siktir*."

"Özür dilerim baba," diye sızlanıyorum.

"Hem de nasıl." Şortumu kendisi indiriyor ve çıplak arka tarafımı kucağına çekiyor, kalçalarımın arasındaki yumruğu arkadan kaygan kıvrımlarıma doğru tahrikini yönlendiriyor. "Eğer üzgünsen, göster bana. Şu inçleri içeri al."

Kocamın şaftının tamamını oturtmak hala kolay değil, ama Tanrım, deniyoruz. Bazen hepsini alabiliyorum. Bazen de alamıyorum. Bugün, bir sorun olmayacağını hissediyorum. O kadar sırlıklam ve hazırım ki dişlerim şehvetten takırdıyor.

Murph bir iniltiyle yarısına kadar batıyor, içeride uyuyan çocukları uyandırmamak için sesi omzumla boğuyorum. "Sana vururken nasıl bu kadar sıkı kaldığını anlayamıyorum." İçime birkaç santim daha kayıyor. "Ahhh. Tanrım. Sadece birkaç tane daha, bebeğim."

Bir sonraki hamlesi beni yerden kaldırıyor, ikimiz de inliyoruz ve Murph beni tamamen içine alırken, seksimin her santimetrekaresini doldururken, duvarlarımı sıkıştırırken, beni gererken, nabız atarken, nabız atarken ayaklarımın üzerine geri iniyorum.

"Kahretsin. Kahretsin." İçimde sallanıyor ve homurdanıyor, "Çok sıkı. Boşalacağım."

Duruşumu genişletip omzumun üzerinden ona asık suratlı bir bakış atıyorum. "Kendimi ovayım mı?"

"Hayır." Parmakları bacaklarımın arasındaki o sihirli noktayı bulurken bu kelimeyi haykırıyor. "Bu benim malım, küçük kız. Benim sorumluluğumda." Orta parmağıyla klitorisimi okşuyor, daha hızlı, daha hızlı. "Şunu hisset. Beni kızdırmaktan şişmiş, değil mi? Ben saldırana kadar beni çalıştırmayı seviyorsun."

"Sonunda beni anladın," diye inliyorum, beni ayak parmaklarımın üzerine kaldırmaya zorluyor, bana o kadar mükemmel, o kadar ihtiyaç duyulan bir dizi sert vuruşla vuruyor ki, gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor. "Daha sert." Teni benimkine çarpıyor. "Daha fazla."

Murph boynuma bir küfür savuruyor, klitorisimi tıngırdatmaya ikinci bir parmak ekliyor, hızlanan nefesi bana sınıra yakın olduğunu söylüyor. Ve hiç acımadan içime pompalıyor, duyularıma saldırıyor, beni titreyen bir sinir uçları yığınınına dönüştürüyor, ağaç kabuğunu tırmalayana kadar kalçalarımın arasında gıdıklanma artıyor, iniltieler boğazımdan girip çıkıyor.

"Erkeğinin sikine gel," diye homurdanıyor, tam kulağıma karşı. "O suların taşaklarıma kadar aktığını hissetmek istiyorum bebeğim. Beni duyuyor musun?"

Bu pislik beni sarmala sokuyor. Umutsuzca birbirimize sürtünene, birbirimizin bedeninden mutluluğu çekip alana, zevk iniltielerimiz ormanı doldurana kadar kalçalarımı onun itişlerine geri ittiriyor. Murph beni göğsüne doğru geri çektiğinde, o iri kolları etrafımı sardığında, duyum kargaşasını zar zor atlatıyorum.

"Benim," diyor, soluk soluğa. "Sevmek için benim. Sonsuza dek benim."

Geriye uzanıp kollarımı boynuna doluyorum, başımı geniş omzuna yaslıyorum ve mantığın ya da sağduyunun ötesinde sevdiğim adamın gözlerine bakıyorum, onu yavaşça, tadını çıkararak öpmek için aşağı çekiyorum. "Sonsuza kadar."

SON

Jessa'dan daha fazla büyük oğlan ister misin?
King Sized şimdi satışta... <https://bit.ly/2Mki9dQ>

— — — — — .